

កូនសោទៅកាន់ទ្វារ

 ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិណាស់ដែលបានមកនៅរោងឧបោសថ! វាជាការមិននឹកស្មានដល់សម្រាប់ខ្ញុំ ផងដែរ។ ខ្ញុំ ដឹងថាយប់នេះជាយប់នៃការប្រកបប្បបូរម ខ្ញុំតែងតែចូលចិត្ត ប្រសិនបើខ្ញុំនៅគ្រប់ទីកន្លែង ដើម្បីមកចូលរួមការប្រកបប្បបូរម។ ព្រោះវាជា...ខ្ញុំគិតថាគ្រីស្ទានទាំងអស់គ្នាតែទន្ទឹមរង់ចាំក្នុងការទទួលការប្រកបប្បបូរម ព្រោះព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “បើអ្នកមិនបរិភោគវា អ្នកគ្មានចំណែកជាមួយខ្ញុំទេ។” ដូច្នេះ វាជា...តែងតែជាឯកសិទ្ធិដ៏អស្ចារ្យ—ដើម្បីចូលមកក្នុងរោងឧបោសថ។ បន្ទាប់មក យប់នេះ បងប្រុសនៅលីលបាននិយាយថាគាត់គ្រាន់តែស្តាប់បន្តិច ហើយ—ហើយចង់ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់យើង។ ខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំរីករាយដែលបានធ្វើដូច្នោះ។ ខ្ញុំសូមប្រកាសផងដែរថាប្រសិនបើ...

2 យប់ថ្ងៃស្អែកគឺជាការប្រជុំរបស់បុរស អ្នកគ្រប់គ្រង នៅយប់ថ្ងៃស្អែក និងអ្នកជំនួញនៅទីនេះនៃព្រះវិហារ នៅលើកិច្ចប្រជុំដ៏មួតនៅយប់ថ្ងៃចំនួនរបស់ពួកគេនិង...របស់ពួកគេមានការសម្រេចចិត្តដើម្បីធ្វើជាមួយអ្នកម៉ៅការ។ ខ្ញុំគិតថាអ្នកទាំងអស់គ្នាយល់ថាឯកសាររបស់យើង—របស់យើង—របស់យើងបានឆ្លងកាត់ហើយយើងនឹងអាចសាងសង់ព្រះវិហារបាន។ ដូច្នេះវាឆ្លងកាត់ ហើយប្រហែលជានឹងចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍នេះ។ ព្រះវិហារចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍នេះ តាមដែលខ្ញុំដឹង។ ហើយពួកគេបានបដិសេធយើងចំពោះវា នៅទីនេះនៅជេហ្វីសាន់វីល។ ប៉ុន្តែយើងបានទៅរដ្ឋឥណ្ឌាអាណាប៊ូលី ហើយពួកគេបានអនុញ្ញាតឲ្យយើងដូច្នេះយើងនឹងសាងសង់វា។ ដូច្នេះវាចាប់ផ្តើម ប្រហែលជាសប្តាហ៍នេះ។ វានឹងដឹងបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំនៅយប់ថ្ងៃស្អែក។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំនៅយប់ថ្ងៃស្អែក ប្រសិនបើពួកគេមិនចាប់ផ្តើមសប្តាហ៍នេះទេ ប្រសិនបើមានអ្វីមួយកើតឡើង អ្នកម៉ៅការមិនអាចចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍នេះ គាត់នឹងចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍បន្ទាប់។

3 ហើយចុងសប្តាហ៍ខាងមុខនេះ យប់ថ្ងៃសៅរ៍ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ និងយប់ថ្ងៃអាទិត្យនៃសប្តាហ៍ក្រោយ ថ្ងៃសៅរ៍និងថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វ

ព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់មាន—ការ—ប្រជុំត្រីភាគី ម្តងទៀត ដូចយើងបានធ្វើកាលពី ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីយើង...នោះនឹងជាយប់ថ្ងៃសៅរ៍ ហើយបន្ទាប់មកព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មកយប់ថ្ងៃអាទិត្យ។ នេះបន្ទាប់ នោះ នឹងជាថ្ងៃទីដប់បីនិងដប់បួននៃខែនេះ។

4 ហើយបន្ទាប់មកបងប្អូនមួយចំនួននិងខ្ញុំកំពុងចាកចេញបន្ទាប់ពីនោះទៅ រដ្ឋឡូរ៉ាដូ នៅលើដំណើររបរចាញ់បន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញ។ ប្រសិនបើរោង ឧបោសថ នៅពេលដែលវាត្រូវបានបញ្ចប់ ប្រសិនបើវាជាព្រះហឫទ័យរបស់ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំចង់យក ប្រហែលជាមួយសប្តាហ៍ពេញលេញមុនពេលខ្ញុំចាកចេញ ម្តងទៀតនៅក្នុងការប្រជុំ ហើយមានត្រាទាំងប្រាំពីរនៃវិវរណៈ។ ពីមុន...ដូចជា យើងមានសម័យកាលក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ឥឡូវនេះត្រាទាំងប្រាំពីរដើម្បីធ្វើតាម នោះ។

5 ហើយប្រហែលជាប្រហែលពីរបីសប្តាហ៍ខាងមុខ ព្រោះខ្ញុំគិតថាពួកគេ អះអាងថាពួកគេជាមួយបុរសដែលពួកគេនឹងដាក់នៅលើវា ពួកគេអាចធ្វើបាន យើងអាចសង់រោងឧបោសថ ហើយមានវាក្នុងរយៈពេលប្រហែលដប់ថ្ងៃ ឬដប់ប្រាំ អ្វីមួយដូចនោះ។ បន្ទាប់មកយើងនឹងមានកន្លែងអង្គុយនៅទីនេះប្រហែលពីរដងនៃ មនុស្សដែលយើងមាន ឬបីដង ប្រហែលជាមានមនុស្សច្រើន។ ហើយនោះជាវិធី ដែលខ្ញុំបានរង់ចាំរហូតដល់ពេលនោះ។

6 ពីព្រោះថ្ងៃសៅរ៍និងថ្ងៃអាទិត្យចុងក្រោយ វាជាការអស្ចារ្យ អ្នកដឹងទេ។ ប្រជាជនបានឈរនៅទីនេះនៅម៉ោងពីររសៀល ដើម្បីបំពេញរោងឧបោសថ ឡើង មុនពេលដែលក្រុមជំនុំបានបើក។ នៅព្រឹកបន្ទាប់ នៅម៉ោងប្រាំព្រឹក គិលានុបដ្ឋាយិកាម្នាក់រស់នៅក្បែរខ្ញុំ មកពីខាងលើ បាននិយាយថា “មានមនុស្ស កកកុញនៅជុំវិញរោងឧបោសថនៅម៉ោងប្រាំព្រឹក។” ដូច្នេះ ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សនៅពេលដែលពួកគេចូល នោះគ្មានកន្លែងទេ ហើយពួកគេធ្លាក់ទឹកចិត្ត ហើយពួកគេចេញទៅវិញ។ ហើយ—ហើយអ្នកដែលកំពុងឈរ ហើយគរ ហើយ ពួកគេកកស្ទះនៅច្រកផ្លូវ ពួកគេមានអារម្មណ៍ចង្អៀត និងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំ ឃើញស្ត្រីឈរនៅទីនោះ បែកញើស អ្នកដឹងទេ បែបនោះ ហើយញើសរត់ចេញពី ពួកគេ។ ហើយបុរសខ្លះបោះបង់ចោលហើយឲ្យកៅអី ដល់ស្ត្រី ហើយបន្ទាប់មក គាត់នឹងឈររហូតដល់ជើងរបស់គាត់ឈឺ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់។

អ្នកដឹងទេ ហើយដូចនោះ ហើយវាគួរឱ្យអាណិត ហើយម្តាយដែលមានកូនតូចឈឺ ជាដើម នោះអាក្រក់ណាស់។

7 ដូច្នោះ យើងកំពុងព្យាយាមលុបបំបាត់វាឥឡូវនេះ ដោយសាងសង់រោង ខរបោសចម្រើននេះ។ ហើយយើងនឹងមានកន្លែងដ៏ល្អមួយដែលក្មេងៗ ពេលខ្លះ... ហើយវានឹងដូចជាក្មេងតូចៗយំ មែនហើយ យើងនឹងមានបន្ទប់សម្រាប់នោះ ដូច្នោះម្តាយអាចចូលទៅបាន នៅតែឃើញកម្មវិធី ហើយចាក់ផ្សាយចូលក្នុង បន្ទប់។ ហើយមានបន្ទប់រៀនថ្ងៃអាទិត្យនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងតាមវិធីដែលវាគួរតែ មាន។ ហើយនោះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នឹងកើតឡើងនៅ សប្តាហ៍ខាងមុខនេះ។

8 អ្នកទាំងអស់គ្នាបានបោះឆ្នោតមួយរយភាគរយលើវា ដូច្នោះយើងបាន រក្សាសិទ្ធិនោះ ឃើញទេ។ ព្រះវិហារគឺជាអធិបតេយ្យភាព។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំ និយាយ នោះជាអ្វី។ អ្នកគ្រប់គ្រងឬគ្មាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត...អ្នកទទួល ខុសត្រូវគឺគ្រាន់តែ ម្នាក់ៗ បោះឆ្នោត។ គ្រូគង្វាលគឺគ្រាន់តែជាការបោះឆ្នោតមួយ។ វាជាក្រុមជំនុំ ដែលវាជា—វាជាលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៃក្រុមជំនុំ អធិបតេយ្យភាព របស់ក្រុមជំនុំ។ ក្រុមជំនុំទាំងមូលនិយាយ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយយើងចូលចិត្តវា ពីព្រោះយើងមិនមានប៊ីស្សុព ឬឋានានុក្រម ឬអ្នកត្រួតពិនិត្យ ឬអ្វីផ្សេងទៀត ដើម្បី ប្រាប់យើងពីរឿងនេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត។ វាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ធ្វើការនិយាយ។ ខ្ញុំចូលចិត្តច្បាប់នោះ ហើយវាល្អណាស់។

9 ហើយខ្ញុំបានសួរថា “តើអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់រង់ចាំរហូតដល់យើងរើរោង ខរបោសចម្រើន ហើយសង់ព្រះវិហារធំមួយឬ?” នោះគឺនៅលើក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ហើយវាមិនអាចដោះស្រាយដោយអ្នកទទួលខុសត្រូវបានទេ។ ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេបានសួរខ្ញុំ ក្នុងនាមជាអ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅ ឱ្យមកសួរក្រុមជំនុំ។ ដូច្នោះខ្ញុំបាន និយាយថា “ឥឡូវនេះយើងមានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង្កើនទំហំព្រះវិហារ ហើយ ជួសជុលវាខុសគ្នាទាំងអស់ និងអ្វីៗទាំងអស់ ជាងអ្វីដែលយើងមាន។” ខ្ញុំបាន និយាយថា “ឥឡូវនេះយើងអាចធ្វើវាបានភ្លាមៗ ឬសន្សំប្រាក់របស់យើងរហូតដល់ យើងទទួលបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដាក់ព្រះវិហារពេញលេញ ថ្មី កន្លែងផ្សេងទៀត។”

10 ហើយយើងបានបោះឆ្នោតលើវានៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយវាត្រូវបានបោះឆ្នោត ជាឯកច័ន្ទ “ដាក់ព្រះវិហារឡើងឥឡូវនេះ ហើយវាទើបតែសាងសង់ព្រះវិហារធំជាង

នេះឥឡូវនេះ។” ហើយយើងបាននៅជាប់នឹងរឿងនោះ។

11 ហើយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៅទីនេះនៅជេហ្វីសាន់រីលបានបដិសេធយើង បាននិយាយថាយើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ហើយយើងបានទៅទីនោះ ហើយបានទៅឥណ្ឌាអាណាប៉ូលី ហើយទទួលបានរដ្ឋនៅលើវា។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានបញ្ជូនពាក្យមកវិញថា “ទៅមុខ” យើងមានសិទ្ធិសាងសង់វា។ ដូច្នេះទីក្រុងមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាឥឡូវនេះទេ វាជាជួរដែលត្រូវធ្វើវា។ ដូច្នេះយើងមានការអនុញ្ញាត ហើយអ្នកម៉ៅការមាន—លិខិតអនុញ្ញាតនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ឥឡូវនេះ ហើយខ្ញុំគិតថាពួកគេត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីចាប់ផ្តើមនៅពេលណាក៏បាន។

12 យប់ស្អែកនេះ បើ—បើអ្នកម៉ៅការនិយាយថាគាត់ចង់ចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍ក្រោយ បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងលុបចោលការប្រជុំសម្រាប់...រហូតដល់យើងចូលមកក្នុងត្រាទាំងប្រាំពីរ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកម៉ៅការមិនអាចចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍ក្រោយ បន្ទាប់មកថ្ងៃអាទិត្យ សៅរ៍ និងអាទិត្យបន្ទាប់ ខ្ញុំនឹងមានការប្រជុំមុនពេលចាកចេញ។

13 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងមានវាថ្ងៃអាទិត្យនេះ ហើយបន្ទាប់មកដឹងថាយប់នេះជាយប់នៃការប្រកបបូរម្រម ដូច្នេះខ្ញុំបានលុបវាចោលនៅថ្ងៃអាទិត្យនេះ។ ដោយសារតែបង្កងមនុស្សបែបនេះ អ្នកមិនអាចទទួលយកការប្រកបបូរម្រមបានស្រួលទេ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងមានព្រះវិហារធំជាងយើងអាចធ្វើបាន។

14 ឥឡូវនេះ យើងមានប្រធានាធិបតីដែលនឹងមកដល់។ អូ...អ្នក ដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យ វាត្រូវបានបញ្ជូនទៅគ្រួសារហ៊ីកឃើសុនមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ហើយប្អូនស្រីរបស់យើងដែលជាអ្នកលេងព្យាណូ បើនាងនឹងមកផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេងតូចមួយនៅលើព្យាណូ នៃ “នាំពួកគេចូល” ប្រសិនបើអ្នកនឹង ឬបទចម្រៀងមួយចំនួននៃប្រភេទនោះ។ សុភាពបុរសដ៏ល្អម្នាក់នៅក្នុងគ្រួសារ ហ៊ីកឃើសុន ដែលត្រូវបានគេស្វែងរកជាយូរមកហើយ បានមកដល់ហើយ។ មិត្តតូចដ៏ល្អម្នាក់ ហើយគាត់ប្រាកដថាជាគ្រឿងអលង្ការសម្រាប់ហ៊ីកឃើសុន។ ហើយពួកគេទាំងអស់សុទ្ធតែជាគ្រឿងអលង្ការសម្រាប់យើង យើងស្រឡាញ់ពួកគេ ហើយពួកគេពិតជាបងប្អូនប្រុសស្រីរបស់យើង។ យើងមានអំណរគុណដែលមានកូនតូចនេះបានកើតក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ ដែលបានធ្វើបដិវត្តន៍គ្រួសារយ៉ាង

ពិតប្រាកដ។ ហើយប្រសិនបើពួកគេ ឪពុកនិងម្តាយនឹងនាំកូនតូចនេះឥឡូវនេះ សម្រាប់ការថ្វាយ។ ឥឡូវនេះ បទគម្ពីរចែងថា “ពួកគេបាននាំកូនៗមកឯទ្រង់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។”

15 ឥឡូវនេះ មានមនុស្សនៅលើពិភពលោកដែលជឿលើអ្វីដែលពួកគេហៅថា “ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកសម្រាប់ទារក។” ហើយ នោះគឺពួកគេយកកូនតូចៗទាំងនេះ ហើយមិនធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេទាល់តែសោះ ព្រោះពួកគេគ្រាន់តែបោះទឹក លើពួកគេ។ ឥឡូវនេះ យើងមិនបានរកឃើញកន្លែងណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ ដែល ជាកន្លែងដែលពួកគេបានបោះនរណាម្នាក់ មនុស្សពេញវ័យ ទុកឱ្យកុមារ។

16 ដូច្នេះពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាការសារភាពថាកិច្ចការខាងក្នុងនៃព្រះគុណត្រូវ បានធ្វើ។ ហើយទារកតូចមិនដឹងពីអំពើបាបទេ។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវ បានសុគតនៅលើឆ្នាំង ទ្រង់បានសុគតដើម្បីដកអំពើបាបរបស់លោកិយចេញ។ ហើយនៅពេលដែលទារកបានក្លាយជាមនុស្ស ហើយកើតមកក្នុងលោកនេះ ពួកគេគ្មានអំពើបាបផ្ទាល់ខ្លួនទេ ដូច្នេះពួកគេគ្មានការប្រែចិត្តដែលត្រូវធ្វើឡើយ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលនោះ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដកអំពើបាបនោះ។ ពិត ណាស់ ទារកកើតមកក្នុងអំពើបាប មានរាងជាអំពើបាបរិត ចូលមកក្នុងលោកដែល និយាយកុហក ហើយពួកគេជាមនុស្សមានបាបដោយធម្មជាតិ ប៉ុន្តែព្រះលោហិត របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធូនសម្រាប់ការនោះ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទារកមកដល់ អាយុទទួលខុសត្រូវហើយដឹងថាអ្វីត្រូវនិងខុស បន្ទាប់មកវាត្រូវតែប្រែចិត្តសម្រាប់ អ្វីដែលវាបានធ្វើ។ អំពើបាបរបស់ឥឡូវនេះគឺជាអំពើបាបដូចជាវាកើតនៅក្នុង អំពើបាប វាជាអំពើបាបរបស់មនុស្ស អំពើបាបឥឡូវនេះគឺជាអំពើបាបដែលអ្នកជាម និងអង្គបានធ្វើ ហើយវាត្រូវបានលុបចោលដោយព្រះ ដោយព្រះលោហិតរបស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះទារកមិនមានបាបដើម្បីប្រែចិត្តទេរហូតដល់គាត់ ធ្វើបាប បន្ទាប់មកគាត់ត្រូវតែប្រែចិត្ត។ ឃើញទេ? ហើយនៅពេលដែលគាត់ប្រែចិត្ត នោះគឺជាពេលវេលាដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកដោយការជ្រមុជចូលក្នុងទឹក។

17 រហូតមកដល់ពេលនោះ យើងធ្វើតាមការណែនាំនៃព្រះគម្ពីរ ដែល “ពួកគេ បាននាំកុមារតូចៗមកឯព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយ ប្រទានពរដល់ពួកគេ។” ឪពុកម្តាយគួរឱ្យស្រឡាញ់នេះនៅយប់នេះនាំទារកតូច

នេះទៅឱ្យគ្រូគង្វាលនិងខ្ញុំ សម្រាប់ការថ្វាយ។ ហើយពួកគេមានអារម្មណ៍ថាដាក់វា នៅក្នុងអ្នកតំណាងនៃព្រះហស្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេកំពុងដាក់វានៅក្នុងព្រះហស្ត របស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក ដោយសេចក្តីជំនឿ យើងយកទារកទៅព្រះ ដើម្បី អរព្រះគុណដែលបាននាំមកទីនេះ ហើយសូមព្រះប្រទានពរដល់វា ដែលយើង ហៅថា “ការថ្វាយទារកទៅព្រះ។”

18 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំនឹងធ្វើអំពីកូនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានកូនស្រីតូច ម្នាក់នៅសិរីល្អនៅយប់នេះ ហើយនាងបានថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ នៅអាសនៈ។ ខ្ញុំ មានក្មេងប្រុសស្រីម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្រោយនោះ យប់នេះ ដែលមិនបានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹកនៅឡើយទេ។ មួយ ដប់មួយ ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនាងអំពីវានៅ ថ្ងៃនេះ សារ៉ា សម្រាប់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយយ៉ូសែបមានអាយុត្រឹមតែប្រាំពីរ ឆ្នាំ ដូច្នេះគាត់នៅក្មេងពេកសម្រាប់វានៅឡើយ រហូតដល់...ប្រសិនបើគាត់ចង់បាន វា ហើយនិយាយថាព្រះបានដាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ ខ្ញុំនឹងធ្វើវានៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាទារក ខ្ញុំគ្រាន់តែថ្វាយពួកគេដល់ព្រះអម្ចាស់ ពីព្រោះនោះជាការ បង្រៀនតាមបទគម្ពីររបស់វា។

19 បងប្រុសនេវីល ប្រសិនបើអ្នកនឹងដើរចេញជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះទៅកាន់ ក្មេងប្រុសដ៏ល្អនេះ។ ខ្ញុំខ្លាច...តើហូលីនមែនទេ? ហូលីន? បាទ ហូលីន ក្មេង តូច។ ស្ទេហ្វិនហូលីន។ មែនហើយ មិនអីទេ? អូ ខ្ញុំគិតថាគាត់កំពុងដេក។ នោះ ជាធម្មជាតិរបស់ហ៊ីកឃើសុន អ្វីៗកំពុងកើតឡើង។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅថ្ងៃមុន ខ្ញុំ បាននិយាយថា “ប្រធានាធិបតី” ជាដើម។ ហើយ ពិតណាស់ វាតូចពេកសម្រាប់ គាត់ ឃើញទេ និយាយពីគាត់ជា “ប្រធានាធិបតី” តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? មែនហើយ ខ្ញុំដឹងថានោះជាកំណប់ទ្រព្យសម្រាប់ម្តាយដែលគោរពព្រះ។ តើអ្នក មិនគិតដូច្នោះទេឬ? ផ្អែមណាស់។ ហើយឥឡូវនេះ បងប្រុស ហ៊ីកឃើសុន និង បងស្រី ហ៊ីកសាន់ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាគ្រូគង្វាលរបស់អ្នក ខ្ញុំយកទារក នេះ ដោយសេចក្តីជំនឿ ទៅព្រះហស្តរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ ដាក់វានៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។

20 ចូរយើងឱនក្បាលរបស់យើងជាគ្រូគង្វាល ហើយខ្ញុំឈរនៅទីនេះដោយដៃ របស់យើងលើទារក។

21 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង នៅក្នុងព្រះគម្ពីរពួកគេបាននាំមកឯទ្រង់

ជាកូនតូចៗ ដើម្បីឲ្យទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ ហើយប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ហើយជាការពិត ព្រះអម្ចាស់ ពួកគេត្រូវបានប្រទានពរ។ ហើយឥឡូវនេះដើម្បីធ្វើតាមគំរូរបស់ទ្រង់ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ យើងបានព្យាយាមយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ព្រះអម្ចាស់អើយ ការអានព្រះគម្ពីរនិងធ្វើតាមគំរូដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយឪពុកនិងម្តាយនេះ បងប្រុសនិងបងស្រីហ៊ុកឃើសុន ដែលជាសិស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើងនៅទីនេះនៅក្នុងរោងឧបោសថ នាំមកនូវសេចក្តីអំណរតិចតួចនេះដល់យើងដែលទ្រង់បានដាក់នៅក្នុងការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេ។ វាមកពីទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានប្រទានកូននេះ។ ហើយឥឡូវនេះពួកគេចង់ថ្វាយជីវិតដ៏តូចរបស់វាដល់ទ្រង់ ដើម្បីជាកម្មវិធីដល់ទ្រង់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឱ្យទ្រង់ប្រទានពរដល់កុមារនេះ ថាទ្រង់នឹងប្រទានឱ្យវាមានអាយុវែង។ សូមឱ្យវារស់នៅ បើអាច ដើម្បីមើលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់វាគ្រប់ទីកន្លែង។ សូមឱ្យវាត្រូវបានធំឡើងនៅក្នុងផ្ទះគ្រីស្ទាន ដូចដែលវាបានកើតមកតែមួយ។ ហើយសូមឱ្យវាបន្តនៅក្នុងផ្ទះនេះ។ សូមឱ្យឪពុកនិងម្តាយរស់នៅដើម្បីមើលទារកនៅក្នុងវេទិកាប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ផ្សាយដំណឹងល្អ។ ពួកគេចង់ឃើញវាតាមរបៀបនោះ ព្រះវរបិតា ជាជាងនៅលើ—បល្ល័ង្កនៅដំណើរមាន ឬកន្លែងផ្សេងទៀត ពីព្រោះពួកគេជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ហើយចង់ឱ្យជីវិតរបស់ទារកជាការលះបង់និងជាប្រយោជន៍ដល់កិច្ចការរបស់ព្រះ។

22 ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់កូន។ ហើយសូមព្រះគុណនៃព្រះបានយាងមកលើវា ហើយសូមឱ្យវាមានសុខភាពល្អនិងសុភមង្គលពេញមួយជីវិត។ ហើយសូមឱ្យឪពុកនិងម្តាយរស់នៅដើម្បីមើលវាធំឡើង យើងសុំម្តងទៀត។ ប្រទានពរដល់អ្នកដែលយើងប្រទានពរក្នុងព្រះនាមទ្រង់។

23 ហើយឥឡូវនេះ ស្នេដានហូលីនហ៊ុកឃើសុន ខ្ញុំបានប្រគល់អ្នកទៅព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យព្រះពរដែលយើងទូលសូមបានមកលើអ្នក។ សូមមានសុខភាពល្អនិងរឹងមាំ ប្តូរប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយសូមឱ្យអ្នករស់នៅដើម្បីលើកតម្កើងព្រះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ គូឱ្យស្រឡាញ់

ខ្លាំងណាស់ទារកតូច។

កន្លែងដែលយើងមិនចាស់ មិនដែលចាស់
នៅលើទឹកដីដែលយើងមិនចាស់
មិនដែលចាស់ មិនដែលចាស់
នៅលើទឹកដីដែលយើងមិនចាស់។

24 តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? ក្មេងនឹងក្លាយជាមនុស្សពេញវ័យ ហើយមនុស្សចាស់
នឹងនៅក្មេង។ ឥឡូវនេះ តើវាមិនអស្ចារ្យទេឬ? ហើយយើងនឹងមិនដែលឈឺ ឬមិន
ដែលមានទុក្ខព្រួយ ឬមិនស្លាប់ឡើយ។

25 ឥឡូវនេះ កម្មវិធី បងប្រុសនេរីលបានប្រកាស។ ខ្ញុំចង់ប្រកាសឥឡូវនេះ ផង
ដែរ ថាកិច្ចប្រជុំនោះ កុំភ្លេចវា និងកិច្ចប្រជុំដែលគាត់បាននិយាយ។ ផងដែរ លោក
ស្រីហ្វដ ម្នាក់ដែលធ្លាប់មកព្រះវិហារកាលពីឆ្នាំមុន ខ្ញុំទើបតែនាំនាងទៅកូនស្រី
របស់នាងកាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុន ហើយនាងមានអាយុប៉ុន្មានសប្តាហ៍ ហើយបានទៅ
ជួបព្រះអម្ចាស់កាលពីយប់មិញនៅម៉ោងប្រាំបី តាមខ្ញុំគិត។ ហើយកម្មវិធីរបស់
នាង គ្រុកដាងនិងខ្ញុំនឹងធ្វើនៅព្រះវិហារនៅខូត ថ្ងៃពុធ ម៉ោងដប់—ដប់សាមសិប
ថ្ងៃពុធខាងមុខនេះ។ លោកស្រី ហ្វដ លោកស្រី...ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំភ្លេចអ្វីដែលគាត់...
លេរី លោកស្រី លេរីហ្វដ។ របស់យើង...នោះហើយ—នោះជាម្តាយរបស់ ឡែហ្វ
ដ ដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ ថាគាត់នឹងជួយសង្គ្រោះឈុតក្មេងប្រុស
កាយវិទ្ធិសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅសល់តែខាមួយប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះ នោះហើយ
—នោះជាម្តាយរបស់ក្មេងប្រុស។ ដូច្នេះខ្ញុំបានយកនាងឡែហ្វនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត
ហើយអធិស្ឋានជាមួយនាង ដែលជារឿងចាស់ដ៏កំសត់។ ហើយនាងបានទៅជួប
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

26 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំមានអ្វីមួយនៅទីនេះ
ដែលខ្ញុំអាចប្រកាសថាកម្មវិធី ប្រសិនបើពួកគេមកសម្រាប់សប្តាហ៍ក្រោយនេះ
ប្រសិនបើខ្ញុំបានដាក់ពួកគេនៅទីនេះ ឬយ៉ាងហោចណាស់ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំបានធ្វើ
អំពីអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយសម្រាប់—ការ—មកដល់ កម្មវិធីដែលនឹងមកដល់នៃ
សប្តាហ៍បន្ទាប់។ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា...ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំដាក់វានៅក្នុងសៀវភៅ
នេះ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើខ្ញុំបានធ្វើឬអត់ទេ។ បាទ វានៅទីនេះ។ បើព្រះអម្ចាស់សព្វ
ព្រះហឫទ័យ យប់ថ្ងៃសេរី ខ្ញុំចង់អធិប្បាយលើប្រធានបទ “ហេតុអ្វីបានជា

មនុស្សម្នាក់មានឥទ្ធិពលលើជីវិតរបស់អ្នកដទៃ។” ហើយព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំចង់
អធិប្បាយអំពី “កំពូលនៃពីរ៉ាមីត”។ ហើយយប់ថ្ងៃអាទិត្យខ្ញុំចង់អធិប្បាយអំពីមគ្គុទេស
សក្ករបស់ខ្ញុំ ប្រធានបទ មគ្គុទេសក្ករបស់ខ្ញុំ សម្រាប់យប់ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ។
ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់រឿងទាំងនោះ ហើយជួយខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំ
បានចេញទៅក្រៅ ហើយគ្រាន់តែជាបរិបទតូចមួយដើម្បីយកវាឡើង។

27 ឥឡូវនេះយប់នេះ យើងចង់ប្រញាប់និងមានរឿងមួយចំនួន។ និយាយអីញ៉ឹង
ខ្ញុំមានសំបុត្រមួយនៅទីនេះ—ដែលគ្រាន់តែចូលមកក្នុងសំបុត្រ ដូចដែលប៊ីលី
បានរើសវាមួយរយៈមុន ថាបងប្អូនខ្លះនៅមីឈីហ្គែន ហើយនេះមកពីសមាគម
ក្រសួងដែលមានរឿងជាច្រើន។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យមានការច្របូកច្របល់
អ្នកឃើញទេ។ នោះពួកគេអះអាងថានៅទីនេះមានបងប្អូនខ្លះនៅទីនោះដែល
និយាយថាខ្ញុំបានបញ្ជូនពួកគេទៅទីនោះ ហើយពួកគេកំពុងអធិប្បាយថាបុរស
គួរតែចាកចេញពីប្រពន្ធរបស់ពួកគេហើយស្វែងរកគុខាងវិញ្ញាណរបស់ពួកគេ
ហើយនោះ—ថាខ្ញុំមិនអាចខុសបានឡើយ។ ថាគ្មានអ្វី...ហើយ អូ រឿងដ៏អាក្រក់
មួយចំនួនដែលអ្នកមិនធ្លាប់ឮ។ ហើយសមាគមក្រសួងបានទទួលវា ហើយពួកគេ
កំពុងសរសេរសំបុត្រឱ្យខ្ញុំអំពីវា ហើយខ្ញុំបានបញ្ជូនពួកគេទៅទីនោះ ហើយវា
បណ្តាលឱ្យមានការក័ន្តច្រឡំជាច្រើន។ ហើយពួកគេខ្លះទាយ ហើយនិយាយ
ថាបុរសម្នាក់គួរតែចាកចេញពីប្រពន្ធនេះ ហើយទៅរៀបការជាមួយម្នាក់នោះ។
ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំនេះដឹងថាយើងមិនឈរសម្រាប់រឿងនោះទេ។

28 យើងជឿលើព្រះគម្ពីរ។ យើងជឿថានៅពេលដែលបុរសយកស្ត្រីម្នាក់នោះ
ជាប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយការស្តាប់អាចបំបែកពួកគេបាន។ នោះតែប៉ុណ្ណោះ។
យើងមិនជឿរឿងបែបនេះទេ។ យើងក៏មិនជឿលើសេចក្តីសុខ្សាញ់សេរីដែរ។ យើង
មិនជឿលើរឿងនោះទេ។ យើងពិតជាជឿលើព្រះគម្ពីរ ហើយនោះតែមួយគត់។
ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែថតចម្លងសំបុត្រនេះ ហើយផ្តល់ចម្លើយរបស់ខ្ញុំទៅវា ហើយដាក់
វានៅក្នុងទស្សនាវដ្តី ហើយនោះនឹង—នោះនឹងថែរក្សាវា។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវានឹងឆ្លើយ
ទៅពួកគេ។

29 ឥឡូវនេះនៅយប់នេះ មុនពេលយើងបើកបទគម្ពីរ សូមនិយាយទៅកាន់
ព្រះអម្ចាស់របស់យើង។

30 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងកំពុងចូលទៅជិតបល្ល័ង្កនៃ

សេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់ដ៏អស្ចារ្យ ដែលបានចុះមកពីសិរីល្អដើម្បីលាតត្រដាងទ្រព្យសម្បត្តិនៃទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ព្រះ ដល់យើង។ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណាចំពោះព្រះយេស៊ូវដ៏អស្ចារ្យនេះ ដែលជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះ បានធ្វើដោយផ្ទាល់ចំពោះយើង ហើយតាមរយៈ ទ្រង់ យើងមានការប្រោសលោះពីអំពើបាបរបស់យើង។ ហើយឥឡូវនេះយើងបាន ឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ព្រោះយើងជឿលើទ្រង់។ ដ្បិតមានសេចក្តីចែង ទុកមកអំពីទ្រង់ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើ ព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនមកដល់ ការជំនុំជំរះឡើយ គឺបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត។”

31 សូមប្រទានពរដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ នៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ យើងនៅទីនេះដើម្បីទទួលយកការប្រកបប្បបូមក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី។ គ្រីស្ទាន បងប្អូនជនរួមជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រនឹងប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញអាសនៈ ហើយ នៅទីនោះពួកគេនឹងយកអ្វីដែលយើងហៅថា “ការប្រកបប្បបូម” ជា—ចំណែក តូចមួយនៃ—នៃពិធីដែលទ្រង់បានសន្យាទុកឱ្យយើង ដើម្បីបង្ហាញថាយើង ជឿថាទ្រង់បានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ហើយបានរស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃទីបី ហើយមានព្រះជន្មរស់ជាវៀងរហូត ហើយធ្វើការនេះរហូតដល់ទ្រង់ ត្រឡប់មកវិញ យោងទៅតាមបទគម្ពីរ ដូចដែលយើងបានបង្ហាត់។ សូមញែក ចិត្តរបស់យើងចេញពីគំនិតអាក្រក់ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងបានធ្វើដែលផ្ទុយ នឹងព្រះហឫទ័យដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ឱព្រះវរបិតាអើយ សូមអត់ទោសឱ្យយើង ហើយប្រទានព្រះគុណរបស់ទ្រង់ដល់យើងនៅយប់នេះ។ បំបែកនំប៉័ងជីវិតមក យើងឥឡូវនេះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ដូចដែលយើងអានវាហើយនិយាយនៅលើវា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងសូមវា។ អាម៉ែន។

32 ឥឡូវនេះនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ ចាប់ផ្តើមដោយខតែមួយ ខ្ញុំចង់អានខទី២០ ឬខទី១នៃជំពូកទី២០។

ខ្ញុំក៏ឃើញទេវតា១ ចុះពីស្ថានលើមក ទាំងកាន់កូនសោដង្កុកធំ និង ប្រាក់ៗយ៉ាងធំនៅដៃ។

33 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយ ប្រសិនបើវាកើតឡើង ប្រសិនបើខ្ញុំគួរតែហៅវាថា អត្ថបទពីនេះ ឬទាញបរិបទពីអត្ថបទនេះ សម្រាប់ម្តែប្តែប្រាំនាទីបន្ទាប់ ខ្ញុំចង់

ហៅវាថា កូនសោទៅកាន់ទ្វារ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់បាន—ធ្វើឱ្យវាក្លាយជា “កូនសោ” ពីព្រោះពេត្រុសត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ “កូនសោសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រ។” ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ហៅវាថា: កូនសោទៅកាន់ទ្វារ។ ហើយបន្ទាប់មកភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនេះ ខ្ញុំចង់ផ្តល់យោបល់តិចតួចអំពីការរូបរួម មុនពេលយើងយកវានៅយប់នេះ។

34 ឥឡូវនេះ កូនសោមួយ។ ខ្ញុំកត់សម្គាល់នៅទីនេះ ដូចដែលយើងអាន ថា ទេវតានេះបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌ មានកូនសោនៅក្នុងដៃ។ ខ្ញុំជឿថាវាជាវិវរណៈ ១៣ ឬ ១៩ យើងរកឃើញម្តងទៀត ទេវតាមួយទៀតមកជាមួយកូនសោ។ ហើយ កូនសោគឺ គោលបំណងនៃកូនសោ គឺដើម្បីដោះសោអ្វីមួយ អ្វីមួយដែលត្រូវបាន ចាក់សោ ឬវាជាអ្វីដែលគួរត្រូវបានចាក់សោ។ ប៉ុន្តែកូនសោមួយត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ សម្រាប់គោលបំណងនោះ។

35 ឥឡូវនេះ មានសោជាច្រើនប្រភេទ ពីព្រោះយើងមានសោប្រើជាច្រើន។ មានកូនសោទៅកាន់ឃ្លាំង។ មានកូនសោផ្ទះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក មានកូនសោ រថយន្តរបស់អ្នក។ ហើយយើងហៅពួកគេថាកូនសោ ហើយពួកគេគឺជាកូនសោ។ ហើយពួកវាអាចចម្លងបានច្រើនដង។ ឬទៅផ្ទះ ពេលខ្លះអាចត្រូវបានធ្វើឡើង អ្វី ដែលយើងហៅថា កូនសោគ្រោង។ និយាយម្យ៉ាងទៀត វាជាកូនសោដែលត្រូវ បានផលិតឡើងជាមួយនឹងដងថ្លឹង ធ្វើសកម្មភាពលើវា នោះ—ដែលបង្វិលសោតាមរបៀបជាក់លាក់មួយ ហើយស្ទើរតែអាចដោះសោទ្វារណាមួយបាន ហៅថា “កូនសោគ្រោង។” វាជាគ្រោងឆ្អឹងនៃកូនសោជាច្រើន ហើយវាអាចត្រូវបានដោះ សោតាមវិធីនោះ ជាមួយនឹងផ្ទះរបស់យើងឬសូម្បីតែរថយន្តរបស់យើង អាចត្រូវ បានចម្លង។ ហើយបន្ទាប់មកមាន...

36 សោណាមួយមិនអាចដោះសោទ្វារបានទេរហូតដល់វាប្រើដោយដៃ។ វាត្រូវតែ មានអ្វីមួយដើម្បីប្រើកូនសោ។ កូនសោនៅក្នុងខ្លួនវាផ្ទាល់មិនអាចប្រើខ្លួនឯង បានទេ។ វាត្រូវតែមានអ្វីមួយដើម្បីផ្តល់គន្លឹះ។

37 វាដូចជាមីក្រូហ្វូននេះដែលខ្ញុំ—ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ មីក្រូហ្វូននោះគឺជា សម្លេងស្ងាត់។ លុះត្រាតែមានអ្វីដែលត្រូវនិយាយតាមរយៈវា វាមិនអាចនិយាយ ដោយខ្លួនឯងបានទេ។ វាត្រូវតែមានអ្វីដែលត្រូវនិយាយតាមរយៈវា។ ដូច្នេះវា មិនមែនជាមីក្រូហ្វូនទេ វាជាសំឡេងឬ—សំឡេងរំខាន (នៅពីក្រោយ) ដែល មីក្រូហ្វូនបញ្ជូនទៅកាន់—រលកខ្យល់ ទៅកាន់ត្រចៀករបស់អ្នក។

38 ឥឡូវនេះ នោះជារបៀបដែលវាស្ថិតនៅក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ។ វាមិនមែន ជាយើងខ្លួនឯងទេ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើព្រះ យើងមិនមែនជាដំណឹងល្អទេ។ ប៉ុន្តែ យើងគ្រាន់តែជាអ្នកបញ្ជូនដែលបញ្ជូនសំឡេងរបស់ព្រះតាមរយៈភ្នាក់ងាររបស់ យើង របស់មនុស្ស ទៅកាន់អ្នកស្តាប់។

39 និមិត្តគឺជាវិធីដូចគ្នា។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវនិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទេនៅពេល នេះ ទាក់ទងនឹងនិមិត្តមួយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងបង្ហាញ ជាដំបូង ឱ្យខ្ញុំឃើញនិមិត្តមួយ បន្ទាប់មកខ្ញុំបញ្ជូននិមិត្តនោះទៅមួយដែលវាត្រូវ បានដឹកនាំ។ ដូច្នោះវាមិនមែនជារបស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំ និមិត្តមិនមែនជាខ្ញុំទេ ខ្ញុំ។ វាគឺជា ព្រះបានប្រទានការនិមិត្ត ហើយខ្ញុំបានដើរតួជាអ្នកបញ្ជូន ដើម្បីនាំសារនៃនិមិត្ត ទៅកាន់មនុស្ស។

40 ឥឡូវនេះ សោមួយគឺជាជឿដូចគ្នា។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ កូនសោគឺមានតែ នៅក្នុងដៃដែលដោះសោមួយប៉ុណ្ណោះ។ ឃើញទេ វាត្រូវតែជាដៃ។ ឥឡូវនេះ ហើយ នៅក្នុងកូនសោដែលខ្ញុំនឹងនិយាយនៅយប់នេះ គឺមានតែដៃម្ខាងប៉ុណ្ណោះដែល អាចកាន់កូនសោនេះបាន ហើយនោះជាដៃនៃសេចក្តីជំនឿ។ វាជាជឿតែមួយគត់ ដែលអាច—អាចកាន់កូនសោនេះ។ ហើយដៃកាន់កូនសោផ្សេងទៀត ហើយវា ត្រូវការដៃនៃជំនឿសម្រាប់ការនោះ។

41 ឥឡូវនេះ យើងយកដូចជាសោនៃចំណេះដឹង។ ឥឡូវនេះ បុរសម្នាក់ត្រូវតែ ប្រសិនបើគាត់ព្យាយាមប្រមូលចំណេះដឹង ឃើញទេ ឥឡូវនេះ មានសោក្នុង ការនោះ។ មានវិធីមួយដែលបុរសនេះត្រូវបើក។ គាត់ត្រូវតែ...ដើម្បីទទួលបាន សៀវភៅនិងការរៀនសូត្ររបស់គាត់ ហើយគាត់មិនអាច...គ្មាននរណាម្នាក់ អាចរៀនគាត់បានទេ។ ពួកគេអាចបង្រៀនគាត់ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវរៀន។ ហើយវិធី តែមួយគត់ដែលវាអាចធ្វើបាន គាត់ត្រូវតែចាប់សោនោះ អ្វីមួយដែលនៅទីនោះ ដែលលាតត្រដាងឬ...បង្ហាញដល់គាត់នូវចំណេះដឹងដែលគាត់កំពុងស្វែងរក។

42 ហើយមានមនុស្សចង់លេងព្យាណូ ហើយពួកគេ...ឬតន្ត្រី។ ពួកគេមិនដឹង ថាពួកគេធ្វើវាដោយរបៀបណាទេ ប៉ុន្តែពួកគេអាចទៅទីនោះ ហើយគ្រូអាចយក មេរៀនបន្ទាប់ពីមេរៀន ហើយពួកគេនឹងមិនដែលរៀនវាទេ។ ពួកគេគ្រាន់តែមិន អាចកាន់កូនសោនៃអាចកំបាំងនោះបានទេ របៀបដែលចង្វាក់និងសំឡេងនៃការ លៃតម្រូវជាដើមចេញមក។ វាត្រូវការកូនសោ។

43 ហើយគណិតវិទ្យា មានគន្លឹះនៃគណិតវិទ្យា ដែលអ្នកគ្រាន់តែត្រូវបញ្ជូន វា។ ខ្ញុំបានឃើញបុរសដែលអាចយកតួលេខបួនជួរ ហើយដាក់ម្រាមដៃរបស់ ពួកគេ ម្រាមដៃនីមួយៗរបស់ពួកគេនៅលើជួរនៃតួលេខ ហើយគ្រាន់តែចុះមក ដូចនោះសម្រាប់តួលេខប្រាំបួនមួយជួរ ហើយដាក់ចម្លើយនៅខាងក្រោម។ តួលេខបួនជួរក្នុងពេលតែមួយ កន្លែងណាមួយពីមួយទៅប្រាំបួន។ មែនហើយ ខ្ញុំមានការលំបាកក្នុងការរកជួរមួយ លើកលែងតែខ្ញុំមានម្រាមដៃនិងម្រាមជើង គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីវាច់ ទៅ—ដើម្បីស្វែងយល់ពីជួរមួយ។ ខ្ញុំមិនដែលរកឃើញកូនសោ នោះទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេ ពួកគេខ្លះមានកូនសោនោះ ពួកគេដឹងពីរបៀបធ្វើវា។

44 ហើយមានកូនសោនៃចំណេះដឹង បុរសម្នាក់បន្ទាប់ពីចំណេះដឹង។ មានកូន សោនៃវិទ្យា សាស្ត្រ ការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ។ ឥឡូវនេះ មាន នោះជាកូនសោដ៏ អស្ចារ្យ។ មនុស្សស្វែងរកកូនសោនោះ។

45 ដូចនៅទីនេះកាលពីមុនពួកគេបានរកឃើញអាក្ខរកម្មមួយ ហើយដឹងថាមាន អាក្ខរកម្ម ហើយបន្ទាប់មកអាក្ខរកម្មបានបង្កើតមូលគុណជាដើម។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ ត្រូវតែស្វែងរក នរណាម្នាក់ជឿថាប្រសិនបើអាក្ខរកម្មនោះកាន់អ្វីៗទាំងអស់ជាមួយគ្នា ប្រសិនបើអាក្ខរកម្មអាចត្រូវបានបង្វិល នោះនឹងយកអ្វីដែលវាកាន់ហើយបំបែកវា ចេញ។ ពីព្រោះ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានកាន់កាប់ដោយអាក្ខរកម្ម យើងដឹងរឿងនោះ។ ឥឡូវនេះ ការប្រកាសនោះត្រូវបានប្រារព្ធឡើងជាមួយនឹងអាក្ខរកម្ម។ អ្នកត្រូវបាន ភ្ជាប់ជាមួយអាក្ខរកម្ម។ ស្មៅ ដើមឈើ អ្វីគ្រប់យ៉ាងត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយអាក្ខរកម្ម។ មែនហើយ ប្រសិនបើអាក្ខរកម្មនោះ ងាកមកផ្លូវមួយ បើវាអាចបែកហើយត្រឡប់ ក្រោយវិញ នោះវានឹងបំផ្លាញ។ ហើយឥឡូវនេះ អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យជឿថាវា អាចធ្វើបាន ហើយពួកគេបានធ្វើការ ហើយពួកគេបានធ្វើការ ហើយពួកគេបាន កំណត់ពីមួយម៉ោងទៅមួយម៉ោង និងមួយសប្តាហ៍ទៅមួយសប្តាហ៍ ពីមួយឆ្នាំទៅ មួយឆ្នាំ រហូតដល់ទីបំផុតពួកគេបានយកឈ្នះវា។

46 វាគឺ ខ្ញុំជឿថា ចូម៉ាស អេឌីសុន នៅលើអំពូលភ្លើង ដែលពួកគេនិយាយថា មនុស្សដែលមានចំណេះដឹងដែលគាត់អាចបង្កើតអគ្គិសនី។ គាត់ជាអ្នកបង្កើត អំពូលភ្លើង។ ហើយគាត់ក៏មិនចូលគេងនៅពេលយប់ដែរ។ គាត់យកនំសាំងវិច មួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ហើយបរិភោគអាហាររបស់គាត់ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ ហើយធ្វើការ។ នៅកន្លែងណាមួយនៅក្នុងគំនិតរបស់គាត់ មានអ្វីមួយបានប្រាប់

គាត់ថាគាត់អាចធ្វើបាន។ តើវាជាអ្វី? វាជាកូនសោដែលអាចបើកផ្លូវ។

47 មិនច្រើនឆ្នាំមុនទេ មានបុរសម្នាក់—ដែលគាត់ជឿថាគាត់មានទេពកោសល្យ ក្នុងការសរសេររឿងកំប្លែង។ គាត់ជឿថាគាត់កាន់កូនសោនៅក្នុងដៃរបស់គាត់។ ហើយគាត់ចង់...គាត់បានទៅ...គាត់រស់នៅក្នុងរដ្ឋកាន់សាស។ គាត់បានទៅរក កម្មវិធីនិពន្ធនៃកាសែតដ៏អស្ចារ្យនៅទីក្រុងកែនសាស ហើយយកសំណេរខ្លះរបស់ គាត់ចូលមក។ ហើយអ្នកនិពន្ធបាននិយាយថា “លោក អ្នកមិនទាន់មានវាទេ។ អ្នក មិនចាំបាច់ព្យាយាមទេ អ្នក—អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។” ប៉ុន្តែនោះមិនបាន បំពេញចិត្តគាត់ទេ។ គាត់ដឹងថាគាត់មានវា។ ហើយគាត់បានត្រឡប់មកវិញម្តង ហើយម្តងទៀត ដោយព្យាយាម ប៉ុន្តែគាត់ (អ្នកកែសម្រួល) នឹងបដិសេធគាត់។ ទីបំផុត គាត់បានទៅកន្លែងផ្សេងទៀត ហើយពួកគេបានបដិសេធគាត់ និយាយ ថា “លោក អ្នកមិនទាន់មានវាទេ។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។” ប៉ុន្តែគាត់ជឿថា គាត់អាចធ្វើបាន។ ហើយនោះជាវិធី គាត់មានអ្វីមួយនៅក្នុងដៃ! ទីបំផុត គាត់ ទទួលបានការងារសរសេរអក្សរមួយចំនួនសម្រាប់ ខ្ញុំជឿថា វិចារណកថា ឬអ្វីមួយ សម្រាប់ក្រុមជំនុំ ប្រភេទនៃរឿងកំប្លែងតិចតួចសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ ហើយគាត់បាន ជួលខ្លួនឯងនូវយានដ្ឋានដែលមានសត្វកណ្តុរតូចមួយ កន្លែងដែលសត្វកណ្តុរ កំពុងរត់នៅគ្រប់ទីកន្លែងនិងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងសន្លឹករបស់គាត់ ហើយគាត់បាន កត់សម្គាល់ពីលក្ខណៈពិសេសរបស់កណ្តុរតូចមួយ។ នោះជាកន្លែងដែលរឿង របស់មីកគីកណ្តុរកើតឡើង។ ឥឡូវនេះវាជាមហាសេដ្ឋី វិល ឌីនីស។ ហេតុអ្វី? គាត់មានអ្វីមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ហើយគាត់ដឹងថាគាត់កាន់វា គាត់ដឹងថាគាត់ អាចធ្វើបាន។ ហើយនោះជាវិធីដែលរាល់សមិទ្ធផលដ៏អស្ចារ្យត្រូវបានធ្វើឡើង។ នៅពេលដែលបុរសនិងស្ត្រីមានអ្វីមួយនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ ដែលពួកគេដឹងថា ពួកគេអាចធ្វើបាន។

48 នៅពេលដែលជំងឺស្លូតដៃជើងបានវាយប្រហារប្រទេសជាតិ។ ដូចដែល យើង ទាំងអស់គ្នាត្រូវបានបញ្ជាឱ្យនេះឱ្យទៅទទួលថ្នាំបង្ការនេះ ដើម្បីកម្ចាត់វា។ នៅពេលដែលជំងឺស្លូតដៃជើងបានវាយប្រហារ...កាលពីម្សិលមិញខ្ញុំបានស្តាប់ គ្រូពេទ្យម្នាក់នៅពេលខ្ញុំកំពុងបើកបរលើផ្លូវ គ្រូពេទ្យខ្លះមកពីល្វីស៊ីល។ គាត់បាន និយាយថា “កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នៅពេលដែលគ្រោះកាចង់បានវាយប្រហារ ល្វីស៊ីល” បាននិយាយថា “ប្រសិនបើមនុស្សបានឈរនៅកន្លែងដែលខ្ញុំបានធ្វើ

ហើយបានឃើញម៉ាស៊ីនដកដង្ហើមហាសិបប្រាំពីរក្នុងពេលតែមួយ ហើយបុរស
ស្រ្តី ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី ពិការជាមួយនិងជំងឺមួយហៅថា ‘ជំងឺស្លឹកដៃជើង’
ហើយគ្មានអ្វីអាចធ្វើបានអំពីវាទេ។’ បាននិយាយថា ‘ខ្ញុំមិនដែលចង់ឃើញរឿង
បែបនេះទៀតទេ។’

49 ប៉ុន្តែវិទ្យាសាស្ត្របានគិតថា “ប្រសិនបើមានអំពើអាក្រក់ដូចជាជំងឺស្លឹកដៃជើង
ប្រាកដជាមានអ្វីមួយដើម្បីប្រឆាំងនឹងវា។” ពួកគេបានប្រយុទ្ធ ពួកគេឈរនៅ
តាមផ្លូវដោយស្បែកជើងកង អ្នកពន្លត់អគ្គីភ័យទាំងនោះ ពួកគេបានពាក់មួក
ចេញ ហើយពួកគេបានអង្វរ ពួកគេបានអ្វីទាំ ពួកគេបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង ដោយ
ព្យាយាមស្វែងរកកូនសោដើម្បីដោះសោទ្វារទៅកាន់សេរីភាព។ ហើយទីបំផុត
សុភាពបុរសគ្រីស្ទានម្នាក់ឈ្មោះ សាក់ បានរកឃើញវ៉ាក់សាំង។ ហេតុអ្វី?
មានអំពើអាក្រក់មួយនៅជាប់គុក មានឃាតករនៅជាប់នឹងបង្គោល មានកូន
សោនៅកន្លែងណាមួយដែលអាចដោះសោសេរីភាពម្តងទៀតសម្រាប់មនុស្ស
ហើយវ៉ាក់សាំងសាលគឺជាការព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យ។ អូ អ្វីដែលកូនសោអាចធ្វើ
បាន! វ៉ាក់សាំងនេះត្រូវបាននាំចេញ ហើយឥឡូវនេះកំពុងកម្ចាត់ជំងឺស្លឹកដៃជើង
ជាមួយនឹងវ៉ាក់សាំងនេះ ព្រោះវាជា “មិនដែលនឿយហត់និងមិនបោះបង់” កូនសោ
នោះដាក់នៅកន្លែងណាមួយ។ មានអ្វីមួយនឹងចាក់ចេញពីវា ហើយពួកគេបាន
តាំងចិត្តដើម្បីស្វែងរកវា។

50 ហើយប្រសិនបើមានអំពើអាក្រក់ដូចជាជំងឺស្លឹកដៃជើង រោគខាន់ស្លាក់ ជំងឺ
អុតស្វាយ ជំងឺគ្រុនឈឿង តេតាណូស ថ្នាម ជាដើម វិទ្យាសាស្ត្រនោះ អំពើអាក្រក់
ទាំងនេះ អាចប្រយុទ្ធបាន ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ រហូតដល់ពួកគេរកឃើញការចាក់ថ្នាំ
បង្ការពីវា ព្រោះវាអាក្រក់ វាជាឃាតករ តើមានកូនសោរំនែងសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់
បុរសម្នាក់ដែលជាប់គុកនៃអំពើបាបប៉ុន្មានទៀត? មានកូនសោទៅកាន់ទ្វារនោះ
ដើម្បីដោះមនុស្សចេញពីវា។

51 កូនសោជាធម្មតា នៅពេលដែលវាបើកសោ ហើយនៅពេលដែល
អ្នករកឃើញកូនសោ វាត្រូវតែជាក់ណាប់ទ្រព្យ អ្វីមួយដែលមានប្រយោជន៍ ឬអ្នក
នឹងមិនចាក់សោវាទេ។ បើវាមិនសមនឹងចាក់សោរទេ គ្រាន់តែទុកវាចោល។ ប៉ុន្តែ
នៅពេលដែលវាមានតម្លៃចាក់សោ! ដូច្នេះជាធម្មតាកូនសោមួយគឺ—កំណត់ចំណាំ
ទៅកាន់អ្វីមួយ ឬវិធីដើម្បីចូលទៅក្នុងអ្វីមួយដែលមានប្រយោជន៍។ កូនសោ នោះ

ហើយជាអ្វីដែលវាសម្រាប់ ឥឡូវនេះ វានឹងដោះសោអ្វីមួយដែលមានប្រយោជន៍។

52 ឥឡូវនេះយើងអាននៅក្នុងសាវកយ៉ូហាន ជំពូកទី១០ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល ថា “ខ្ញុំជាទ្វារទៅកាន់ក្រោលចៀម។ ខ្ញុំជាទ្វារ” មិនមែនជាទ្វារមួយទេ “ទ្វារគឺជាទ្វារ តែមួយ។ ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាផ្លូវតែមួយគត់ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត ហើយគ្មានអ្នកណា មកឯព្រះវរបិតាបានឡើយ គឺដោយសារខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាទ្វារនៃក្រោលចៀម ហើយអ្វីៗ ទាំងអស់ដែលមកមុនខ្ញុំគឺជាសត្រូវ ចោរនិងចោរ។” ទ្រង់គឺជាទ្វារទៅកាន់ក្រោល ចៀម។ ទ្រង់គឺជាទ្វារទៅកាន់សេចក្តីសង្គ្រោះ។

53 “មិនមានឈ្មោះផ្សេងទៀតដែលបានផ្តល់ឱ្យនៅក្រោមស្ថានសួគ៌ដែលអ្នក ត្រូវតែបានសង្គ្រោះ តាមរយៈព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។” គ្មានក្រុមជំនុំ គ្មាននិកាយ គ្មានគោលលទ្ធិ គ្មានសេចក្តីបង្រៀននៃអ្វីទាំងអស់ មានតែតាមរយៈ ព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ នោះគឺជា—នោះគឺជាកូនសោ។ កុំឆ្ងល់ថាពេត្រុសអាចប្រើ មួយក្នុងចំណោមពួកគេនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០! ពួកគេចង់ដឹងពីរបៀបចូលទៅក្នុង ទ្វារនោះ។ គាត់បានប្រើកូនសោ។ ហើយមានកូនសោតែមួយ ព្រោះមានទ្វារ តែមួយ។ “ខ្ញុំជាទ្វារ។” ហើយពេត្រុសមានកូនសោសម្រាប់វា។ ហើយគាត់បាន និយាយថា “ចូររំលែកទាំងអស់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួលបានទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់ព្រះ។” វាជាកូនសោទៅកាន់ទ្វារ ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារ។

មានទ្វារតែមួយគត់សម្រាប់ការព្យាបាល ហើយព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារនោះ។

54 មានតែទ្វារទៅកាន់សន្តិភាព។ បាទ។ “សន្តិភាពរបស់ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នក។” ទ្រង់ជាទ្វារតែមួយគត់សម្រាប់សន្តិភាពពិតប្រាកដ។ អ្នកប្រហែលជាគិតថា អ្នកមានសន្តិភាព។ អ្នកអាចប្រមូលលុយបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទិញផ្ទះរបស់អ្នក អ្នកអាចប្រមូលលុយបានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយកសម្លៀកបំពាក់កូនរបស់អ្នក មាន អាហារបរិភោគ ប៉ុន្តែអ្នកប្រហែលជាបានប្រមូលប្រជាប្រិយភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បី ពេញនិយមក្នុងចំណោមមនុស្ស។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកដោះរំស្បែកជើងរបស់អ្នក នៅពេលយប់ហើយត្រៀមខ្លួនដើម្បីដេក នោះមានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចផ្តល់ឱ្យ អ្នកនូវសន្តិភាព។ នោះគឺប្រសិនបើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងស្លាប់នៅយប់នោះ មានតែ សន្តិភាពមួយប៉ុណ្ណោះ ហើយ នោះហើយជាព្រះយេស៊ូវគឺជាសន្តិភាព។ ទ្រង់គឺជា សន្តិភាពរបស់យើង។

55 ទ្រង់គឺជាការព្យាបាលរបស់យើង។ “យើងជាព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកដែល ប្រោសជំងឺទាំងអស់របស់អ្នក។”

56 ទ្រង់គឺជាទ្វារទៅស្ថានសួគ៌។ ហើយគ្មានទ្វារផ្សេងទៀតឬគ្មានផ្លូវផ្សេងទៀត ក្រៅពីតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គឺជាទ្វារទៅស្ថានសួគ៌។

57 ហើយឥឡូវនេះព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារនៃរឿងទាំងអស់នេះ ហើយសេចក្តីជំនឿ គឺជាកូនសោដែលបើកទ្វារ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវគឺជាទ្វារសម្រាប់ ការសន្យាទាំងអស់នេះរបស់ព្រះ ជំនឿលើកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់របស់ទ្រង់ ដោះ សោគ្រប់ទ្វារនៃកំណប់ទ្រព្យដែលមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ ឃើញ ទេ? កូនសោគឺ...ជំនឿគឺជាកូនសោដែលដោះសោរាល់ការសន្យាដែលទ្រង់ធ្វើ។ កូនសោនៃសេចក្តីជំនឿធ្វើបែបនោះ សេចក្តីជំនឿលើកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់របស់ ទ្រង់។ វាជាកូនសោទាំងនេះដែលយើងកំពុងនិយាយ។

58 ឥឡូវនេះនៅក្នុងហេព្រើរ ជំពូកទី១១ ខ្ញុំបានទទួលខ្សែដ៏អស្ចារ្យមួយរបស់ ពួកគេបានសរសេរនៅទីនេះ អំពីវីរីបុរសនៃសេចក្តីជំនឿទាំងនេះ។ វាជាកូនសោ ដើម្បី—ទៅកាន់ទ្វារ ដែលបញ្ឈប់មាត់តោ។ វាជាកូនសោ សេចក្តីជំនឿ ដែល បានដោះសោផ្ទះគុក។ វាជាសេចក្តីជំនឿ ជាកូនសោនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលបាន ពន្លត់ភ្លើង បានរួចផុតពីតែមុខដាវ នាំអ្នកស្លាប់រស់ឡើងវិញ។ វាជាសេចក្តីជំនឿ ជា កូនសោនៃសេចក្តីជំនឿលើព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ដៃនោះ បុរសនោះ ស្រ្តីនោះ ដែលអាចយកកូនសោនៃសេចក្តីជំនឿនោះ ពួកគេអាចដោះសោរាល់ការសន្យា ដែលព្រះបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនមានកូនសោនោះទេ អ្នកគ្រាន់តែបើក អ្នកនឹងមិនអាចដោះសោវាបានទេ។ អ្នកនឹងយកឈ្នះវា ព្រោះកូនសោនេះ...

59 សោដែលបានធ្វើត្រឹមត្រូវមានដងថ្លឹងនៅខាងក្នុងសោ ហើយវាត្រូវការទម្រង់ ជាក់លាក់ រូបរាងជាក់លាក់នៃគ្រាប់ចុចដើម្បីបង្វែរដងថ្លឹងទាំងនោះ។ ហើយ គ្រាន់តែដងថ្លឹងតូចមួយចេញពីផ្លូវ វានឹងរញ្ជ័ររំព្លៃរឿងទាំងមូល។

60 ដូច្នោះ ខ្ញុំជឿលើដំណឹងល្អពេញលេញ គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដែលបង្វែរ អំណាចរបស់ព្រះចេញ ដែលបង្វែរពរជ័យរបស់ទ្រង់ដល់ប្រជាជន។ វាជាកូនសោ នៃទ្វារ ដែលដោះសោវា។ អូ វីរីបុរសដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ ហោរាទាំងនោះ និងបុរស ដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះគម្ពីរ ដែលមានកូនសោនោះ! នោះហើយជាមូលហេតុដែលពួកគេ អាចបញ្ឈប់មាត់តោ ពន្លត់ភ្លើងហឹង្សា គេចផុតពីមុខដាវ ប្រោសមនុស្សស្លាប់

ឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយធ្វើការអស្ចារ្យគ្រប់បែបយ៉ាង គឺដោយសារតែពួកគេបានកាន់កូនសោនោះ ហើយពួកគេបានដឹងថាវាដំណើរការ ព្រោះវាជាកូនសោដែលកើតចេញពីបទគម្ពីរ។

61 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុងជំរុញដោយកូនសោគោលជំនឿ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងធ្វើអ្វីទេ។ ប្រសិនបើពួកគេនិយាយថា “ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំបង្រៀនរឿងនេះ” ខ្ញុំមិនដឹងអំពីរឿងនោះទេ។

62 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះគម្ពីរបង្រៀនវា ហើយខ្ញុំកាន់កូនសោសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ ឬនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ដែលនិយាយថា “នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ” នោះនឹងពន្លត់ភ្លើងឆេះ វានឹងដោះសោការព្យាបាលសម្រាប់អ្នកជំងឺ វានឹងដោះសោការសង្គ្រោះដល់អ្នកបាត់បង់។ ខ្ញុំត្រូវតែមកមាត់ទ្វារ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ “អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកធ្វើដោយពាក្យសំដីបួនធ្វើ ចូរធ្វើវាទាំងអស់នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។” ដោយដឹងថាកូនសោដែលអ្នកមានគឺជាសេចក្តីជំនឿ ពីព្រោះវាជាកូនសោដែលបង្កើតដោយបទគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើវាជាកូនសោគោលលទ្ធិ កូនសោនិកាយ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងធ្វើអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាជាកូនសោបទគម្ពីរ វានឹងដោះសោ ព្រោះព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។ ឥឡូវនេះ អូ មិនឆ្ងល់ទេ ពួកគេអាចបញ្ឈប់អំពើហឹង្សានៃភ្លើងបាន ពួកគេមានកូនសោ។

63 ការងក់ក្បាលដំបូងរបស់ព្រះចំពោះហោរាម្នាក់នោះ គ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ពួកគេបានឡើយ។ ទ្រង់មិនចាំបាច់ធ្វើដូចទ្រង់ធ្វើចំពោះខ្ញុំពេលខ្លះទេ វាម្តងហើយម្តងទៀត ហើយប្រហែលជាអ្នក (ខ្ញុំសង្ឃឹមថាមិន) ប៉ុន្តែបន្តប្រាប់ខ្ញុំថា “ទៅធ្វើបែបនេះ” ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹងដំពប់ដួល “បន្ទាប់មកទៅធ្វើវិបបនេះ” ហើយ “ត្រឡប់ទៅធ្វើម្តងទៀត អ្នកមិនបានធ្វើវាត្រឹមត្រូវទេ។” ងក់ក្បាលបន្តិច! គ្រាន់តែពួកគេអាចមានអារម្មណ៍ថាព្រះវិញ្ញាណប្រាប់ពួកគេថា “វាជាអ្វីដែលត្រូវធ្វើ” ហើយគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ពួកគេបានឡើយ។ បងប្រុស ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេបានបញ្ឈប់មាត់គោ ពួកគេបានគេចផុតពីគែមដាវ ពួកគេបានពន្លត់ភ្លើង ពួកគេបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ គ្រាន់តែងក់ក្បាលបន្តិចពីព្រះ ព្រោះពួកគេកាន់កូនសោនៅក្នុងដៃជំនឿដ៏អស្ចារ្យនោះ! ពួកគេបានធ្វើអ្វីៗសម្រាប់ព្រះពីព្រោះគ្មានអ្វីអាចបញ្ឈប់ពួកគេបានឡើយ។ អូ អស្ចារ្យណាស់!

64 ដូចជាយុវជនម្នាក់មានពេលមួយបានមករកបងប្រុសម្នាក់ដែលជាបុរស

ចំណាស់ដែលគោតខ្លាចព្រះ ជាហោរាចាស់របស់ព្រះ។ ហើយគាត់បានឮបុរសនោះថ្លែងទីបន្ទាល់ឥតឈប់ឈរ ប្រាប់ជានិច្ចអំពីសេចក្តីល្អរបស់ព្រះ និងរបៀបដែលព្រះមាន និងអ្វីដែលជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយគ្រាន់តែទៅមុខ និយាយ។ ទីបំផុតយុវជននេះនឹងត្រូវបានតែងតាំងនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ច ដូច្នោះគាត់បានមកដល់ឥស្សរជនចាស់ម្នាក់នេះ ហើយគាត់និយាយទៅគាត់ថា “លោក ខ្ញុំចង់សួរអ្នកមួយសំណួរ។”

គាត់បាននិយាយថា “សួរមក យុវជន។”

65 គាត់ថា “តើព្រះគ្រីស្ទមានន័យពិតចំពោះអ្នកដូចអ្នកនិយាយទេ?”

66 គាត់តបថា “ទ្រង់មានន័យសម្រាប់ខ្ញុំច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំអាចមានដង្ហើមនិយាយទៅទៀត!” ហ្នឹងហើយ។ តើវាជាអ្វី? គាត់បានរកឃើញកូនសោ។

67 យុវជននោះបាននិយាយថា “បើអ្នកទាមទាររឿងទាំងនេះ ហើយអ្នកនិយាយមកខ្ញុំថាពួកគេពិតដូចអ្នកដែរ បន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ស្គាល់ព្រះយេស៊ូវដែលនោះនៅក្នុងការពិតដូចគ្នា។” តើវាជាអ្វី? គាត់បានដឹងថាបុរសចំណាស់មានកូនសោមួយ ដែលគាត់អាចដោះសោ និងអាចចាក់សោបាន។

68 អ្នកដឹងទេ កូនសោដែលចាក់សោ ដោះសោ ផងដែរ។ ឃើញទេ? អ្នកអាចបន្ទូរបួចផង។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ កូនសោដូចគ្នាដែលចាក់សោ ដោះសោ។ កូនសោដែលដោះសោ អាចចាក់សោបាន។ ហើយនោះជាការពិត ឃើញទេ ព្រោះវាធ្វើការទាំងពីរវិធី។ គួរឲ្យអាណិតណាស់ដែលក្រុមជំនុំបានបាត់បង់និមិត្តអំពីរឿងនោះ! អ្វីដែលគួរឲ្យសោកស្តាយនោះគឺនៅពេលដែលក្រុមជំនុំបានលក់ខ្លួនចេញទៅកាន់គោលលទ្ធិ ដូចដែលយើងបានធ្វើនៅថ្ងៃនេះ ហើយឥឡូវនេះសូមអំពាវនាវឲ្យប្រមូល។

69 យើងបានឃើញកន្លែងដែលឋានានុក្រមរ៉ូម៉ាំងដ៏អស្ចារ្យនិងពួកគេនឹងជួបគ្នា ឥឡូវនេះ ពួកគេនឹងផ្លាស់ប្តូរកម្មវិធីមួយចំនួន។ ខ្ញុំគិតថាពួកគេមិនបានផ្លាស់ប្តូរទេ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងទៅ ទោះយ៉ាងណា ផ្តល់ឱ្យបូជាចារាម្នាក់ៗនូវអំណាចរបស់សម្តេចប៉ាប និង—និងកន្លែងណាដែលគាត់នៅ ជាដើម។ គួរឲ្យអាណិតណាស់ ដែលក្រុមជំនុំធ្លាប់បានលក់ចេញទៅឲ្យគោលលទ្ធិជំនួសឲ្យព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេបានចាកចេញពីកូនសោ នៅទីនោះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអព្ភកហេតុនិងទីសំគាល់ដ៏អស្ចារ្យមិនត្រូវបានធ្វើក្នុងចំណោមមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ ដែលធ្លាប់មាន ពួកគេបានបាត់កូនសោ! មែនហើយ ពួកគេ

ស្គាល់ទ្វារ ពួកគេស្គាល់ទ្វារនៅទីនោះ ប៉ុន្តែរឿងបន្ទាប់គឺកូនសោដើម្បីបើកទ្វារ។ ទ្រព្យសម្បត្តិគឺនៅពីក្រោយទ្វារ។ ពួកគេត្រូវបានចាក់សោ ចេញពីការមើលឃើញពីអ្នកមិនជឿ។ ប៉ុន្តែអ្នកជឿដែលមានជំនឿហើយអាចយកកូនសោនៃសេចក្តីជំនឿអាចដោះសោទ្វារទាំងនេះបាន។ បាទ មែនហើយ។

70 មានពេលមួយនៅទីនេះកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន មានបងប្រុសអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អម្នាក់ ហើយគាត់មានអារម្មណ៍ថាគាត់មានការហៅទៅអាហ្វ្រិក។ គាត់ជាមិត្តវ័យក្មេង ប្រពន្ធនិងកូនពីរនាក់ស្អាតណាស់ ក្មេងស្រីវ័យក្មេងអាយុប្រហែលប្រាំពីរប្រាំបីឆ្នាំ។ ហើយមិត្តវ័យក្មេងនេះមិនអាចគេចចេញពីវាបានទេ។ គាត់គឺជា—អ្នកបម្រើព្រះ គាត់មានព្រះវិហារដ៏ស្រស់ស្អាតនៅក្នុងប្រទេស។ ប៉ុន្តែគាត់គ្រាន់តែមិនអាចគេចចេញពីការហៅនោះ គាត់ “ត្រូវតែទៅអាហ្វ្រិក។” ហើយគាត់បានអធិស្ឋានទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។ គាត់មិនចង់ទៅទេ។ ហើយព្រះបានបន្តនិយាយទៅកាន់គាត់ថា “អ្នកត្រូវតែទៅ!” ហើយទីបំផុតគាត់បានមកដល់កន្លែងមួយរហូតដល់គាត់ ការបង្ហាញមួយ ដែលជាកន្លែងដែលគាត់—គាត់ត្រូវតែទៅ!

71 ដូច្នេះគាត់បានទៅក្រុមបេសកកម្មនៃក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ព្រះបានត្រាស់ហៅខ្ញុំឲ្យទៅបំពេញបេសកកម្មនៅក្នុងព្រៃ—នៃរ៉ូដេសៀ។” ហើយនៅក្នុងព្រៃនេះវាត្រូវបានឆ្លងមេធាតុគ្រុនចាញ់ គ្រុនក្តៅ និងជាមួយព្រះអាទិត្យដ៏ក្តៅនោះ ប៉េស្ត និងជំងឺឃ្លង់ និងជំងឺគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងព្រៃនេះ ជាកន្លែងដែលគាត់នឹងបង្កើត...យកជីវិតដែលនៅសល់របស់គាត់។ លក់ផ្ទះរបស់គាត់និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន។ ដូច្នេះក្រុមប្រឹក្សាបេសកកម្មចង់សាកល្បងគាត់ ហើយពួកគេនិយាយថា “តើអ្នកប្រាកដទេឥឡូវនេះ?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានភាពវិជ្ជមាន។”

72 ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា “លោក តើអ្នកគិតបែបនេះទេ ថាអ្នកមានស្រីតូចស្អាតពីរនាក់ ហើយអ្នកមាន—ប្រពន្ធវ័យក្មេងគួរឱ្យស្រឡាញ់ ហើយប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ...ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទៅមើលថាតើវាយ៉ាងម៉េចហើយត្រលប់មកវិញ?”

73 គាត់បាននិយាយថា “ទេ ព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំ។ អូ វាជាការពិតណាស់!” គាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់បានហៅខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់ចាកចេញពីផ្ទះ

របស់ខ្ញុំទេ ខ្ញុំមិនចង់ចាកចេញពីព្រះវិហារនិងប្រជាជនរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់
បានហៅខ្ញុំឱ្យត្រឡប់ទៅទីនោះវិញនៅក្នុងព្រៃនោះ។”

74 ហើយគាត់បាននិយាយថា “លោក តើអ្នកដឹងទេថាក្មេងស្រីតូចរបស់អ្នក
អាចមានជំងឺគ្រុនឈឺ ឬជំងឺគ្រុនឈាម ហើយស្លាប់មួយយប់?” ហើយគាត់
បានសំដៅទៅលើមនុស្សផ្សេងគ្នាដែលបានបាត់បង់កូនរបស់ពួកគេ មិត្តតូច
ៗ ដើម្បីយកពួកគេត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ លើជំងឺដែលពួកគេមិនមានការចាក់
វ៉ាក់សាំង។ ហើយនិយាយថា “គិតពីជំងឺឃ្នង ប្រពន្ធស្អាតរបស់អ្នកនិងកូនស្រី
តូចពីរនាក់របស់អ្នកដែលមានជំងឺឃ្នង ហើយព្រះអាទិត្យក្តៅនិងអ្វីដែលអ្នកត្រូវ
ដាក់។” បាននិយាយថា “តើអ្នកមិនខ្លាចនិងគ្រោះថ្នាក់នៃការយកកូននិងប្រពន្ធ
របស់អ្នកនៅកន្លែងបែបនេះទេឬ?”

75 ហើយអ្នកផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អបានឈរនៅទីនោះ យុវជននោះ ហើយ
ទឹកភ្នែកចាប់ផ្តើមស្រក់លើថ្ពាល់របស់គាត់ គាត់ងាកមក គាត់និយាយថា “បងប្អូន
អើយ! និមិត្តរបស់ខ្ញុំអំពីការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះ” គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើ
ព្រះបានហៅខ្ញុំទៅអាហ្វ្រិក កូនៗនិងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំមានសុវត្ថិភាពជាងនៅអាហ្វ្រិក
ជាងកន្លែងណាមួយក្នុងពិភពលោក។” អាម៉ែន។ តើវាជាអ្វី? គាត់មានកូនសោ
សម្រាប់ការហៅរបស់គាត់ គាត់មានជំនឿលើអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយ។ អូ ខ្ញុំ
គិតថា ជាការកត់សម្គាល់ដ៏អស្ចារ្យ! ពេលខ្ញុំឮជំនួស បេះដូងខ្ញុំលោត។ ឃើញ
ទេ “ប្រសិនបើព្រះបានហៅខ្ញុំទៅទ្វារអាហ្វ្រិក កូនៗរបស់ខ្ញុំដែលមានជំងឺឃ្នង
និងប៉េស្តនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ពួកគេមានសុវត្ថិភាពជាងកន្លែងផ្សេងទៀតនៅលើ
ផែនដី។” គាត់មានកូនសោ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការ។

76 នៅពេលអ្នកទទួលបានកូនសោ គ្មានការភ័យខ្លាច គ្មានការសង្ស័យ គ្មាន
សំណួរទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់សួរនរណាម្នាក់អំពីវាទេ អ្នកដឹងច្បាស់ហើយ។
អ្នកមានវានៅក្នុងដៃរបស់អ្នក អ្នកដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ អាម៉ែន។ អ្នកដឹងថាពិនុ
គឺជាអ្វី អ្នកដឹងថាទ្វារនឹងដោះសោ។ អ្នកបានពិនិត្យដងថ្លឹងហើយអ្នកដឹងថាវាជា
រឿងត្រឹមត្រូវ ទ្វារនឹងបើកនៅពេលអ្នកបោះកូនសោចូលទៅក្នុងនោះ។

77 អូ ប្រសិនបើក្រុមជំនុំមានតែកូនសោប៉ុណ្ណោះ! ប្រសិនបើក្រុមជំនុំមានកូនសោ
នៃសេចក្តីជំនឿនោះ យើងអាចដោះសោទ្វារណាមួយ ជំងឺណាមួយ ប៉េស្តណាមួយ
ករណីណាមួយដែលមាន។ វាអាចត្រូវបានដោះសោឱ្យយើងប្រសិនបើយើងអាច

មានកូនសោនេះ។ បុរសនេះមានកូនសោសម្រាប់ការហៅរបស់គាត់។

78 ប្រសិនបើអ្នកនឹងលើកលែងទោសដល់ទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួន។ ខ្ញុំចាំបានប្រហែលដប់ប្រាំ ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំមុន ពេលដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកខ្ញុំចុះនៅទន្លេ នៅពេលដែលទ្រង់យាងចុះមកក្នុងបង្គោលភ្លើងនោះដែលអ្នកឃើញរូបភាពរបស់អ្នក ហើយទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកត្រូវយកសារនេះនៅជុំវិញពិភពលោក។”

ហើយខ្ញុំចាំទានៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវហ្នឹងនៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ។

79 ហើយខ្ញុំបានទៅប្រាប់គ្រូគង្វាល ហើយគាត់បានប្រាប់ខ្ញុំថា “បីលី តើអ្នកបានញាំអ្វីនៅយប់នោះ? អ្នកមានសុបិន្តអាក្រក់។” គាត់បាននិយាយថា “ត្រឡប់ទៅការងាររបស់អ្នកវិញ។ អ្នកកំពុងធ្វើការនៅក្រុមហ៊ុនសេវាសាធារណៈ ទទួលបានការងារល្អ ត្រលប់មកវិញហើយមើលថែ—ជំនួញរបស់អ្នក កូនប្រុស។” បាននិយាយថា “អ្នកមានសុបិន្តអាក្រក់។ អ្នកញាំអ្វីមួយ។” នោះមិនបានធ្វើឱ្យខ្ញុំរង្វង់បន្តិចទេ!

80 នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមសម្រាប់កម្មវិធីព្យាបាល អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះចងចាំសាររបស់ខ្ញុំនៅព្រឹកនោះ កាលដាំវិឌ្ឍទៅជួបកូលីយ៉ាត ខ្ញុំបានអធិប្បាយ។

81 ហើយពួកគេបានប្រាប់ខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា “នៅក្នុងសម័យវិទ្យាសាស្ត្រទំនើប នៅពេលដែលយើងមានការស្រាវជ្រាវវេជ្ជសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ នៅពេលដែលយើងមានវេជ្ជបណ្ឌិតល្អបំផុត នៅពេលដែលក្រុមជំនុំបានភ្លេចការព្យាបាលដ៏ទេវភាពនិងវត្ថុជាច្រើនពីជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ តើអ្នកទៅចំពោះមុខយក្សបែបនេះដោយរបៀបណា? តើអ្នកនឹងដើរចេញដោយរបៀបណានៅចំពោះមុខមេតូឌីស បាទីស្ទ ព្រីសប៊ីធើរៀន ជាដើម ហើយសូម្បីតែពួកពេនទីកុស្ត ដែលបានភ្លេចវាជាយូរមកហើយ ហើយបានចូលទៅក្នុងគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ? តើអ្នកនឹងប្រឈមមុខដោយរបៀបណាដោយគ្មាននិកាយឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតដើម្បីគាំទ្រអ្នក? តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី បីល?” ដូចម្តេច មួយទៀត វាមិនធ្វើឱ្យខ្ញុំរង្វង់បន្តិចឡើយ ព្រោះខ្ញុំបានកាន់កូនសោមួយនៅក្នុងដៃ! ខ្ញុំបាននិយាយថា...ពួកគេបាននិយាយថា “គ្មាននរណាម្នាក់នឹងជឿអ្នកទេ។ អ្នកនឹងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងជឿអ្នកទេ។”

82 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ។ មានរឿងមួយប្រាកដណាស់ ព្រះបានហៅខ្ញុំ ហើយខ្ញុំត្រូវតែទៅព្រោះព្រះបានហៅខ្ញុំ។” ខ្ញុំបានកាន់កូនសោ។ ទ្រង់បានហៅខ្ញុំ ទ្រង់បានបង្ហាញខ្ញុំ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានឃើញវត្តមានរបស់ទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់បង្ហាប់ខ្ញុំ ហើយកូនសោគឺនៅទីនោះ!

83 ត្រួតង្វាលបាននិយាយថា “ជាមួយនឹងការអប់រំថ្នាក់ទីប្រាំពីរ ហើយអ្នកនឹងអធិប្បាយនិងអធិស្ឋាននៅចំពោះមុខស្តេចនិងមេដឹកនាំ!”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់!”

84 ប្រហែលពេលនេះកាលពីឆ្នាំមុន ឬមួយឬពីរសប្តាហ៍មុន នៅពេលដែលខ្ញុំបានមកព្រះវិហារនៅទីនេះហើយបានប្រាប់អ្នកថាព្រះអម្ចាស់ជាព្រះបានប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវនិមិត្តមួយ នៃការទៅបរិច្ចាគសត្វ និង—សត្វខ្លះដែលខ្ញុំនឹងស្វែងរក ដែលនឹងមានស្នែងប្រវែងសែសិបពីរអ៊ីញនៅលើវា។ ហើយនៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញពីការទទួលសត្វនេះ (កន្លែងដែលវានឹងត្រូវបានដាក់ ទីតាំងដែលវានឹងនៅ) នៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងសម្លាប់សត្វខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលីក្បាលប្រាក់។ ហើយខ្ញុំបានទៅផ្នែកជាក់លាក់នេះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បុរសនោះ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនស្គាល់សត្វណាដែលមើលទៅដូចនោះទេ។ ហើយដូចជាខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលី ខ្ញុំមិនដែលឃើញទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែកន្លែងណាមួយវាត្រូវតែនៅទីនេះ។”

85 ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា “យើងមិនសូម្បីតែចូលទៅក្នុងប្រទេសខ្លាឃ្មុំ។ យើងនឹងឡើងទៅចៀម ឡើងលើបន្ទាត់ឈើ។” មែនហើយ ខ្ញុំបានទៅជាមួយគាត់។

86 ហើយនៅថ្ងៃទីពីរចេញ នៅកន្លែងពិតប្រាកដ ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល នៅទីនោះបានដាក់សត្វ។ ដូច្នោះនៅពេលដែលខ្ញុំបានទៅយកសត្វ ហើយខណៈពេលដែលយើងកំពុងយកស្បែកនិងស្នែងជាដើម ចេញ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។ អ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំកាលពីបីថ្ងៃមុននៅពេលដែលយើងចាកចេញពី—ជំរុំ បន្ទាប់ពីអ្នកបានបាញ់សត្វសាហារ៉ានេះ ថានៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញអ្នកនឹង សម្លាប់ខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលី-ចុងប្រាក់។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់!”

87 បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនសង្ឃឹមទេ” គាត់បាននិយាយថា “ដោយសារតែ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំមានជំងឺឆ្លុះឆ្លុះ ហើយអ្នកមិនដែលឃើញគាត់ក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ទេ នៅពេលអ្នកមកទីនេះម្តង ហើយអ្នកបានប្រាប់ខ្ញុំថាក្មេងប្រុសនឹងជាសះស្បើយ នៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើរឿងជាក់លាក់មួយ។ ហើយគាត់។” គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែបងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំចង់សួរអ្នក” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាច មើលឃើញផ្លូវចុះពីលើភ្នំនោះទៅកន្លែងដែលខ្សែបន្ទាត់ឈើគឺសេះកំពុងឈរ។ ហើយគ្មានអ្វីនៅទីនោះទេ។ វាមិនមានស្មៅ គ្មានថ្ម គ្មានអ្វីសោះ។” ស្លែកវីប៊ូ ដែលមានកំពស់ប្រហែលពីរអីញ នៅលើខ្សែបន្ទាត់ឈើ សម្រាប់មួយម៉ាយល៍ឬ ច្រើនជាងនេះពីលើបន្ទាត់ឈើ។ បាននិយាយថា “តើខ្លាឃ្មុំនឹងនៅឯណា?”

88 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះគឺជាព្រះយេហូវ៉ា-យីវ។ ប្រសិនបើទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថា នឹងមានខ្លាឃ្មុំនៅទីនោះ នឹងមានមួយនៅទីនោះ។”

89 ចុះពីលើភ្នំ រាល់ពេលដែលយើងទៅដល់កន្លះម៉ាយល៍ ឬជិតជាងនេះ គាត់ បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ដល់ពេលដែលខ្លាឃ្មុំនោះបង្ហាញខ្លួន។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំបារម្ភ វានឹងនៅទីនេះ។”

90 ហើយនៅពេលដែលយើងនៅចម្ងាយប្រហែលប្រាំមួយយ៉ាតពីកន្លែងដែល សេះនៅ យើងត្រូវសម្រាកម្តងទៀតជាមួយនឹងស្នែងឆ្ងន់និងអ្វីៗនៅលើខ្នងរបស់ យើង។ ហើយគាត់បានមើលជុំវិញម្តងទៀត ហើយខ្ញុំបានឃើញមុខរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់សម្លឹងមកខ្ញុំ ដូចជានៅក្នុងចិត្តគាត់កំពុងឆ្ងល់។ ឃើញទេ គាត់សង្ឃឹមថាវានឹងមាននៅទីនោះ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានកូនសោះទេ។

91 ប៉ុន្តែដោយព្រះគុណនៃព្រះ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំបរាជ័យឡើយ។ នៅពេល ដែលទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំថានឹងមានព័ត៌មានជំនួយប្រាក់នៅទីនោះ ខ្ញុំមានកូនសោះ។ ខ្ញុំមិនបានសង្ឃឹមវាបន្តិច មិនមែនបន្តិចទេ។ ខ្ញុំបានដាក់ទៅរកគាត់ ហើយខ្ញុំបាន និយាយថា “ប៊ូដ វានឹងនៅទីនោះ។” ហើយដូចដែលខ្ញុំដាក់មក មានខ្លាឃ្មុំ ក្រន្លែង ទទេនៅលើកាសែត—អដ។ ឈរនៅពីលើយើង ប្រហែលកន្លះម៉ាយល៍។

92 គាត់បានបោះអ៊ីនតាលើ គាត់បាននិយាយថា “ប៊ីលី ដូច្នេះជួយខ្ញុំផង វាជា ចុង-ប្រាក់ធំ!”

93 ឃើញទេ កូនសោះ និងចិត្ត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ គ្មានអ្វីអាចផ្លាស់ប្តូរវាឬ

បញ្ឈប់វាបានទេ។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវការនៅយប់នេះមិនមែនជាការអប់រំទេ។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវការនៅយប់នេះមិនមែនជានិកាយទេ។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវការនៅយប់នេះមិនមែនជាជំនឿទេ។ អ្វីដែលក្រុមជំនុំត្រូវការនៅយប់នេះគឺកូនសោនៃបទគម្ពីរ ទ្វារ។ ដែល ព្រះគ្រីស្ទជាទ្វារ ហើយទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ ជំនឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដោះសោគ្រប់ទ្វារ។

ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានកូនសោដល់យើង។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវកូនសោ។

94 ហេត្រើរ ជំពូកទី១២ ចែងថា “ដោយឃើញថាយើងត្រូវបានហុំព័ទ្ធដោយពពកនៃសាក្សីដ៏អស្ចារ្យ ចូរយើងទុកចោលរាល់ទម្ងន់ ហើយការមិនជឿដែលងាយនឹងមករំខានយើង។” វានិយាយថា “អំពើបាប” ដែល អំពើបាបគឺ “ការមិនជឿ”។ ឃើញទេ? អំពើបាបតែមួយគត់ នោះគឺជាការមិនជឿ។

95 ហើយអំពើបាបមានន័យថា “បាត់សញ្ញា។” ដូចជាអ្នកកំពុងបាញ់ អ្នកបាត់សញ្ញា កែសំរួលកាំភ្លើងរបស់អ្នកប្រសើរជាងមុន ព្រោះមានអ្វីខុស។ អ្នកបានបាត់សញ្ញា។ ឃើញទេ ត្រឡប់មកវិញហើយព្យាយាម។ ឃើញទេ? វាមានន័យថាងាកមក អ្នកបានបាត់សញ្ញាសម្គាល់។ នៅពេលដែលអ្នកចង់ក្លាយជាគ្រីស្ទាន ហើយអ្នកទៅចូលរួមព្រះវិហារ អ្នកបានបាត់សញ្ញាសម្គាល់។ នៅពេលដែលអ្នកចង់ក្លាយជាគ្រីស្ទាន ហើយអ្នកត្រូវបានបោះដោយព្រះនាម “ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” អ្នកបានបាត់សញ្ញា។ ត្រឡប់មកវិញប្រសើរជាង។ អ្នកនឹងមិនស្ថិតនៅលើគោលដៅទេ។ អ្នកនឹងខ្ចាត់ខ្ចាយ ដូចជាពិភពលោក។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលអាចរក្សាអ្នកនៅក្នុងជួរជ័យឥតខ្ចោះ នោះគឺជាបទគម្ពីរ ព្រះគម្ពីរ ព្រះបន្ទូល។ ដ្បិតផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។

96 ដូច្នេះ កាន់កូនសោ ជំនឿលើព្រះបន្ទូល! ហើយរាល់ជំនឿដែលអ្នកជឿ ហើយកុំសង្ស័យចំណុចមួយ អ្នកអាចដោះសោគ្រប់ទ្វារដែលឈររវាងអ្នក និងពរជ័យដែលព្រះមានសម្រាប់អ្នក។ សូមព្រះជួយយើងមានកូនសោ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ សូមឲ្យយើងអានក្បាលឥឡូវនេះសម្រាប់ពាក្យអធិស្ឋាន។

97 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង យើងសូមអរគុណទ្រង់នៅយប់នេះដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើងនូវកូនសោមួយដើម្បីដោះសោសេចក្តីសង្គ្រោះដល់យើង។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ចំពោះការនោះ ព្រះម្ចាស់

អើយ ដែលយើងត្រូវបានសង្គ្រោះ និងសម្រាប់កូនសោដែលយើងអាចប្រើបាន រហូតមកដល់ពេលនេះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទានឱ្យយើងនូវជំនឿថា រាល់ ពាក្យទាំងនេះដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់គឺតូច ហើយកូនសោ នេះហៅថាព្រះយេស៊ូវ... ទ្វារនេះ ខ្ញុំមានន័យថាហៅថាព្រះយេស៊ូវ ហើយកូនសោ ដែលហៅថាជំនឿ ប៉ះគ្រប់ព្រះបន្ទូល វាដោះសោវា។ វារំកិលដងថ្មីចុះក្រោម ហើយយើងអាចចូលទៅក្នុងពរជ័យនោះ។ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ សូមប្រទាន ដល់យើងនូវកូនសោ ដើម្បីឱ្យយើងអាចមានជំនឿលើការសន្យារបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យ ជំនឿរបស់យើងមិនរលាយបាត់ ដើម្បីឱ្យយើងអាចបម្រើទ្រង់ និងអ្នកដែលយើង សេពគប់ជាមួយ។

98 អត់ទោសរាល់អំពើបាបនៃការមិនជឿរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយជួយ យើងឱ្យក្លាយជាបស់ទ្រង់។ យើងកំពុងមកឯតុការប្រកបបូរបូម ហើយទូលបង្គំ អធិស្ឋាន ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ថាទ្រង់នឹងអត់ទោសឱ្យយើងរាល់ការរំលងរបស់ យើង ដើម្បីឱ្យយើងអាចចូលទៅក្នុងសេចក្តីអំណរនៃការប្រកបគ្នានៅជុំវិញគុរបស់ ព្រះ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

99 បងប្អូនប្រុសស្រីអើយ ប្រសិនបើអ្នកមានកូនសោទៅកាន់ព្រះរាជាណាចក្រ កូនសោទៅកាន់ទ្វារ កូនសោនៃសេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះជួយអ្នកឱ្យបើកទ្វារហើយ អនុញ្ញាតឱ្យព្រះយេស៊ូវចូលមក។ សូមឱ្យទ្រង់ប្រទានដល់អ្នកនូវអ្វីដែលអ្នក —ចង់បាន។

100 ឥឡូវនេះ មួយភ្លែតមុនពេលយើងចាប់ផ្តើមអានអំពីការប្រកបបូរបូម ខ្ញុំ ចង់និយាយរឿងមួយ ព្រោះវានៅលើការប្រកបបូរបូម។ ហើយនៅពេលដែលយើង មកដល់អាសនៈនេះ មានផ្លូវតែមួយគត់ដែលត្រូវមក នោះគឺប្រសិនបើយើង កាន់កូនសោនៃសេចក្តីជំនឿនៅក្នុងដៃរបស់យើង ដែលអនុញ្ញាតឱ្យយើងដឹងថា អំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានលើកលែងទោស។ ហើយប្រសិនបើយើងមិនមានកូន សោនោះដើម្បីដោះសោទ្វារនោះ អំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានលើកលែងទោស យើងមិនមានកិច្ចការនៅគុរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ពីព្រោះអ្នកណាដែលបរិភោគនិង ផឹកដោយឥតសក្តិសម នោះបរិភោគហើយផឹកជាសេចក្តីបង្កាច់បង្កូចដល់ខ្លួន មិន យល់ពីរូបកាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ឥឡូវនេះ វាជាការពិត។

101 ខ្ញុំគិតថាយើងទាំងអស់គ្នាដឹងថាថ្ងៃនេះជាថ្ងៃបុណ្យប្រកបបូរបូមជាតិ។ នេះ

គឺជាថ្ងៃដែលក្រុមជំនុំទាំងអស់ទទួលការប្រកបប្រួល។ វាជាថ្ងៃនៃការប្រកបប្រួលជាតិលើប្រជាជាតិ។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាជាការសមរម្យក្នុងការនិយាយពាក្យមួយឬពីរនៅលើការប្រកបប្រួលមុនពេលយើងទទួលយកវា ខណៈពេលដែលគ្រូគង្វាល ប្រសិនបើគាត់ចង់ រៀបចំបទគម្ពីរសម្រាប់ការអាន—លំដាប់លំដោយនៃតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះ ការប្រកបប្រួលនេះ...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមិនយកទេប៉ុន្តែគ្រាន់តែប្រហែលដប់នាទីប៉ុណ្ណោះ។

102 ការប្រកបប្រួលនេះដែលយើងកំពុងរៀបចំដើម្បីទទួល គឺជាជម្លោះដ៏ធំបំផុតនៃគោលលទ្ធិណាមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ នោះគឺជា...ជម្លោះដំបូងរបស់ពួកគេនៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូង។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ប្រូតេស្តង់ នៃគ្រីស្តសាសនា និងមេតូឌីស្ទ និងព្រះវិហារប្រូតេស្តង់ជាច្រើន នឹងទទួលយកដោយរីករាយនូវគោលលទ្ធិកាតូលិក រ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ប្រសិនបើពួកគេអាចឆ្លងកាត់ការប្រកបប្រួលតូច។ ប៉ុន្តែពួកគេនឹងយល់ស្របថាបូជាចារ្យគួរតែរៀបការរួចហើយធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ ព្រះវិហារកាតូលិកបានយល់ព្រមលើការនោះជាច្រើនដងនៅក្នុងសន្និសីទនិងការប្រជុំរបស់ពួកគេ។ ពួកគេយល់ស្របលើវា។ ហើយពួកគេនឹងយល់ព្រមលើការអធិស្ឋានផ្សេងៗគ្នាជាដើម ព្រះវិហារប្រូតេស្តង់នឹងយល់ព្រមលើវា។ ហើយការបង្រៀនសាសនាជាដើម អាសនៈតូចនៅទីនេះនិងទីនោះ ហើយព្រះវិហារកាតូលិកមានឆន្ទៈធ្វើវា។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ការប្រកបប្រួល ពួកគេបានធ្លាក់ចុះ។ អ្នកណាដែលធ្លាប់អានប្រវត្តិសាស្ត្រដឹង។ ប៉ុន្តែ ពិតណាស់ តាមវិធីនៃការគិតរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងមានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវទៅឆ្ងាយ មុនពេលខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចទទួលយកវា អ្នកឃើញទេ ព្រោះវាមិនមែនជាព្រះគម្ពីរ។

103 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនិយាយរឿងមួយទៅកាន់ព្រះវិហារកាតូលិក។ តើអ្នកដឹងទេថាព្រះវិហារកាតូលិកកាលពីដើមដំបូង គឺជាព្រះវិហារសាវ័កពោធិ៍កុស្ត? ប្រាកដណាស់! វាគឺជាការចាប់ផ្តើមដំបូងនៃក្រុមជំនុំ។ ហើយអ្នកឃើញកន្លែងដែលពួកគេ—កន្លែងដែលពួកគេបានទៅដល់ ពួកគេបានបន្តដកយកព្រះបន្ទូលហើយចាក់បញ្ចូលគោលលទ្ធិ។

104 ហើយប្រសិនបើក្រុមជំនុំពោធិ៍កុស្តគួរតែមានមួយរយឆ្នាំទៀត វានឹងនៅឆ្ងាយពីព្រះគម្ពីរជាងព្រះវិហារកាតូលិកសព្វថ្ងៃនេះ ពីវិធីដែលវាទៅឥឡូវនេះ។

105 វាបានចំណាយពេលព្រះវិហារកាតូលិក ជាច្រើនរយឆ្នាំដើម្បីចេញពីវា បើ

រយឆ្នាំ ពីព្រះវិហារដំបូងរហូតដល់ការរៀបចំព្រះវិហាររ៉ូម៉ាន់កាតូលិក ដែលពួកគេបានចាប់ផ្តើម។ ហើយពួកគេបានចាប់បាននាំយកនូវឥស្សរជននិងរបស់របរធំៗ ហើយពួកគេបានកាត់វាចេញបែបនេះ ហើយដាក់នៅក្នុងបែបនោះ ហើយយកវាចេញពីនេះ ហើយដាក់វាក្នុងនោះ ហើយយករូបព្រះក្លែងក្លាយ ហើយដាក់រូបសំណាកគ្រីស្ទាន ជាដើម ហើយគ្រាន់តែសម្របសម្រួលលើនោះរហូតដល់ពួកគេមកដល់អ្វីដែលពួកគេទទួលបានឥឡូវនេះ គឺព្រះវិហាររ៉ូម៉ាន់កាតូលិក។

106 ហើយក្រុមជំនុំប្រូតេស្តង់ពោធិ៍កុស្តពី—ហាសិបឆ្នាំដែលវាមាន និងកន្លែងដែលវាបានធ្លាក់ចុះពីកន្លែងដែលវាបានចាប់ផ្តើម វានឹងមានរាងអាក្រក់ជាងព្រះវិហារកាតូលិក ក្នុងរយៈពេលមួយរយឆ្នាំពីពេលនេះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នោះជាពាក្យធំដែលត្រូវនិយាយ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមើលថាតើពួកគេបានធ្លាក់មកពីណា។ ពួកគេបានចូលទៅក្នុងអង្គការ ពួកគេបានសម្របសម្រួលលើរឿងនេះ និងរឿងនោះ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។ ហើយនៅទីនោះពួកគេទៅ ឃើញទេ និងត្រឡប់មកវិញ។

107 ប៉ុន្តែ ការប្រកបរបូរបូម វាត្រូវបានគេហៅថា “អាហាររ៉ូម៉ាន់របស់ព្រះអម្ចាស់។” ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើន ពួកគេចង់យកវានៅពេលព្រឹក។ មិនបាននិយាយថា នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវាជាអាហារពេលព្រឹករបស់ទ្រង់ទេ។ ហើយរបៀបដែលមនុស្សទាំងនេះសព្វថ្ងៃនេះ របៀបដែលពួកគេនៅតែអាចនិយាយថា “អាហាររ៉ូម៉ាន់របស់ព្រះអម្ចាស់” ហើយពួកគេមិនបាន។ ពួកគេបានកាត់អាហារពេលល្ងាច ហើយលុបចោល ហើយហៅវាថា “អាហារពេលល្ងាច” មិនសមហេតុសមផល។ អាហារពេលល្ងាច!

108 ឥឡូវនេះ តែងតែជាជម្លោះនៅក្នុងសម័យព្រះគម្ពីរ វាជាជម្លោះនៅពេលនោះ។ ប្រជាជនយល់ច្រឡំអំពីពិធីដប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ពេលពួកគេមកតុ ប៉ុលបានប្រាប់កូរិនថូសទាំងនោះថា ពួកគេមកស្រវឹងនៅតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឃើញទេ វាត្រូវបានគេយល់ច្រឡំនៅពេលនោះ។ គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកចង់ញ៉ាំ ចូរញ៉ាំនៅផ្ទះ។”

109 ហើយរឿងមួយទៀត វាត្រូវបានយល់ខុស ថាវាជាអ្វី។ មនុស្សមានបាប និងមនុស្សដែលរស់នៅក្នុងអំពើបាប បានមកទទួលយកការប្រកបរបូរបូម។ ហើយនោះត្រូវបានគេយល់ខុស។ បុរសម្នាក់រស់នៅជាមួយម្តាយរបស់គាត់ ម្តាយចិញ្ចឹម និង

ក្រុមជំនុំបានប្រាប់គាត់អំពីវា នៅតែទទួលការប្រកបប្បបូមនៅឯតុ។

110 ហើយមានការបែកបាក់គ្នាក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេនៅតែទទួលយក ការប្រកបប្បបូម។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំយល់ថាអ្នកដើរដូចសាសន៍ដទៃ។ ហើយ នៅទីនោះ—មានការកកិតក្នុងចំណោមអ្នក ដូចជាមាននៅ—ជាពិសេសនៅក្នុងផ្ទះ របស់កេផាស ជាដើម។” បាននិយាយថា “អ្នកដើរដូចសាសន៍ដទៃ។” ឃើញទេ វា ត្រូវបានគេយល់ខុស។

111 ការប្រកបប្បបូមតែងតែមានការយល់ខុស។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចបន្តអស់ រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែទទួលបានការប្រកបប្បបូម និងការលាង ជើង។ ឥឡូវនេះពួកគេបានលុបចោលការលាងជើងទាំងស្រុង ប៉ុន្តែមានតែនិកាយ មួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ។ ពេនទីកុស្តជាច្រើនបានឃ្លាតឆ្ងាយពីវា។ ឃើញទេ? ហើយ វានៅតែមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរតាមរបៀបដែលវាត្រូវបានសរសេរ។ ឃើញទេ?

112 ឥឡូវនេះ រ៉ូមមិនហៅវាថា “ការប្រកបប្បបូម”។ ពួកគេហៅវាថា “ម៉ាស វាជា ម៉ាសដ៏បរិសុទ្ធ។” ពួកគេមិនទទួលយកការប្រកបប្បបូមទេ ពួកគេយកម៉ាស។ វាជាម៉ាស ហើយម៉ាសពិតជាយកអត្ថន័យពិតប្រាកដពីការប្រកបប្បបូម។ ម៉ាសមានន័យថា “សង្ឃឹម”។ ពួកគេទទួលម៉ាសមួយ ដោយសង្ឃឹមថា (ក្នុងការធ្វើបែបនេះនៅក្នុង ម៉ាស) ថាព្រះនឹងអត់ទោសឱ្យពួកគេពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ ដោយយក រូបកាយ ពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលបូជាចារ្យបែរទៅរករូបកាយ និងព្រះលោហិតរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ ទទួលយកដោយ សង្ឃឹមថាព្រះនឹងលុបអំពើបាបរបស់ពួកគេដោយធ្វើ ដូច្នោះ។ វាជាម៉ាស។

113 ពួកប្រូតេស្តង់ហៅវាថា “ការប្រកបប្បបូម”។ ការប្រកបប្បបូមមានន័យថា “ការ អរព្រះគុណ”។ ថាពួកប្រូតេស្តង់...កាតូលិកកំពុងទទួលយកការប្រជុំមួយក្នុងហ្វូង មនុស្សដោយសង្ឃឹមថាព្រះនឹងអត់ទោសឱ្យពួកគេពីអំពើអាក្រក់របស់ពួកគេ។ ប្រូ តេស្តង់ទទួលវាដោយការអរព្រះគុណចំពោះអ្វីដែលបានធ្វើរួចហើយជាមួយនឹង ការប្រកបប្បបូមជាមួយព្រះ ទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់ ដែលវាត្រូវបានធ្វើរួចហើយ។ កាតូលិកសង្ឃឹមថាវានឹងរួចរាល់ ប្រូតេស្តង់និយាយថាវារួចរាល់ហើយ។ កាតូលិក កំពុងឆ្ងល់ថាតើអំពើបាបរបស់គាត់ត្រូវបានលើកលែងទោសឬអត់ ប្រូតេស្តង់ កំពុងសារភាពថាពួកគេត្រូវបានលើកលែងទោស ថាគាត់មានសេរីភាព។ ហើយ ការប្រកបប្បបូមគឺទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះ។ ហើយអត្ថបទទាំងនេះដែលយើង

យក មិនមែនដោយសង្ឃឹមថាអំពើបាបរបស់យើងត្រូវបានលើកលែងទោសទេ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបានលើកលែងទោស។ ពីព្រោះវា...មួយគឺជាក្តីសង្ឃឹម ហើយ មួយទៀតគឺជំនឿ។ មួយសង្ឃឹមថាគាត់ត្រឹមត្រូវ ហើយម្នាក់ទៀតដឹងថាគាត់ និយាយត្រូវ។ ឃើញទេ? ម្នាក់ទៀត សង្ឃឹម ព្រោះគាត់មិនដឹងថាគាត់ឈរ នៅទីណា ម្នាក់ទៀតដឹងថាគាត់និយាយត្រូវ ព្រោះគាត់ដឹងពីអ្វីដែលព្រះមាន បន្ទូល។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាភាពខុសគ្នា។ ដូច្នោះ នៅពេលដែលអ្នក គ្រាន់តែសង្ឃឹម ចូរប្រយ័ត្ន ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកដឹងបន្ទាប់មកបន្ត។ ឃើញទេ បន្ទាប់មកអ្នកនៅក្នុងការប្រកបជាមួយព្រះ។ ប្រូតេស្តង់គឺ គាត់និយាយថាគាត់ បានលើកលែងទោស ហើយគាត់ដឹងវា កាតូលិកមានម៉ាស សង្ឃឹមថាគាត់នឹង ត្រូវបានលើកលែងទោស។ វាគ្រាន់តែដូចនេះ៖ ម្នាក់គឺជាអ្នកសុំ សង្ឃឹមថាអ្វីៗ ទាំងអស់មិនអីទេ ឃើញទេ ម្នាក់ទៀតគឺជាអ្នកសុំទានអរគុណចំពោះអ្វីដែលបាន ធ្វើរួចហើយ។ ពួកគេទាំងពីរជាអ្នកសុំទាន។ ប៉ុន្តែម្នាក់កំពុងសុំ សង្ឃឹមថាគាត់នឹង ទទួលបានវា អ្នកសុំទានម្នាក់ទៀតដឹងថាគាត់បានទទួលវា ហើយអរគុណទ្រង់ ដែលបានផ្តល់ឱ្យគាត់។ ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នា។ នោះគឺជាការប្រកបបូរបូរ។ បាទ មែនហើយ។ ម្នាក់កំពុងសង្ឃឹមថាគាត់បានលើកលែងទោស ម្នាក់ទៀតដឹង ថាគាត់បានលើកលែងទោស ហើយអរគុណសម្រាប់ការនោះ។

114 ដូច្នោះ ការប្រកបបូរបូរគឺសម្រាប់គ្រីស្ទានដែលបានកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះ។ ហើយការកើតជាថ្មីមិនមានន័យថាឥឡូវនេះអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធទេ។ ឥឡូវចងចាំ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សជាច្រើនបង្រៀនវា។ “ខ្ញុំមិនស្គាល់ អ្នកណាបង្រៀនបែបនេះទេ” ដូចដែលបងប្រុសចាស់អាហ្គេនប្រាយបាន អធិប្បាយនៅយប់នោះពីវេទិកានៅទីនេះ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ កំណើតថ្មីមិនមែន ជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ បទគម្ពីរមិនគាំទ្រវាទេ ខ្ញុំមិន គិត ឃើញទេ ចំពោះវិធីរបស់ខ្ញុំក្នុងការឃើញវា។ ឃើញទេ? ខ្ញុំជឿថាអ្នកបាន កើតជាថ្មី...

115 ហើយនោះជាមូលហេតុដែលខ្ញុំប្រើពាក្យថា ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម នៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែមិនមែនដើម្បីបង្កើតឡើងវិញទេ។ ឥឡូវនេះ ពេនទីកុស្ត ក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសម្រាប់ ការបង្កើតឡើងវិញ។ ខ្ញុំមិនជឿទេ។ ហើយពួកគេអាចធ្វើវាបានប្រសិនបើពួកគេ

ចង់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាពេត្រុសបាននិយាយថា “ប្រែចិត្ត” ជាមុនសិន។ ទឹកមិនទទួលបានទេ។ ក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទអធិប្បាយវាតាមរបៀបនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាការប្រែចិត្ត ទុក្ខព្រួយរបស់ព្រះ ប្រែចិត្តមានន័យថា “ងាកក្រោយ ត្រឡប់ទៅវិញ” អ្នកខកខានសញ្ញា “ចាប់ផ្តើមម្តងទៀត។” ធ្វើវាជាមុនសិន! ហើយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់អ្នកនៅក្នុងទឹកគ្រាន់តែជាវិជ្ជាជីវៈខាងក្រៅនៃអ្វីដែលត្រូវបានធ្វើនៅខាងក្នុងអ្នកប៉ុណ្ណោះ ដែលអ្នកបានទទួលយកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក។

116 ខ្ញុំគិតថាវាគ្រាន់តែជាព្រះវិហារនៅទីនេះយប់នេះ តាមដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំមិននៅទីនេះគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដឹងថាអ្នកណាមកឬមិនមកទេ។ ខ្ញុំទទួលបានការរិះគន់ខ្លះនៅទីនេះកាលពីមិនយូរប៉ុន្មានអំពីការជ្រមុជទឹកបុរសម្នាក់នៅទីនេះក្នុងអាងទឹកដែលជាមិត្តចាស់។ ហើយខ្ញុំបានទៅរកគាត់ គាត់ជាមនុស្សចាស់ដ៏ល្អ។ ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិដឹកនាំគ្រួសាររបស់គាត់ទាំងអស់ទៅរកព្រះគ្រីស្ទ សុទ្ធតែជាគ្រីស្ទាន។ បុរសចំណាស់នេះគឺជាបុរសចំណាស់ដ៏ល្អម្នាក់ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តគាត់ ដូច្នេះខ្ញុំបានទៅរកគាត់ហើយខ្ញុំនិយាយទៅកាន់គាត់ថា “ប៉ាប៉ា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនក្លាយជាគ្រីស្ទាន?” ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ។

117 គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទានម្នាក់នៅពេលដែលខ្ញុំអាចទទួលបានគ្រប់គ្រាន់។”

118 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកធ្វើ ប៉ាប៉ា។ អ្នកមើលជុំវិញរហូតដល់អ្នករកឃើញកន្លែងដែលអ្នកអាចទទួលបានគ្រប់គ្រាន់ បន្ទាប់មកប្រាប់ខ្ញុំថាកន្លែងនោះនៅទីណា ខ្ញុំចង់ទៅដែរ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះគ្រីស្ទមិនដែលមកដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សល្អទេ។ គាត់មកដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សអាក្រក់។” នៅពេលដែលអ្នកគិតថាអ្នកល្អ នោះទ្រង់មិនបានយាងមកដើម្បីសង្គ្រោះអ្នកទេ។ ទ្រង់យាងមកដើម្បីសង្គ្រោះពួកគេដែលទ្រង់ដឹងថាអាក្រក់។ ឃើញទេ? ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប៉ាប៉ា មានបន្ទាត់មួយនៅទីនេះ។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំដក់បារីទាំងនេះ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិននិយាយអំពីពួកគេទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានព្យាយាមបោះបង់ពួកវាចោល បងប្រុសប្រាណ

ហាំ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មិនអីទេ យើងនឹងមិននិយាយអំពីបារីទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ នៅពេលដែលខ្ញុំអាច...”

119 ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំ—កុំនិយាយអ្វីទៀតអំពីពួកវា អនុញ្ញាតឱ្យពួកវាបន្តទៅចុះ។ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកមួយសំណួរ។”

គាត់បាននិយាយថា “មិនអីទេ តើវាជាអ្វី?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿថាមានព្រះទេ?”

120 បាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំជឿវា។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាអ្នកខ្លាំងដូចអ្នកដែរ ខ្ញុំស្មាន បងប្រុសប្រាណហាំ។”

121 ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿថាព្រះដដែលនោះបានឆ្លងកាត់ភាពតានតឹងរបស់ទ្រង់ ហើយបានកើតជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នាក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្ស?”

គាត់បាននិយាយថា “បាទ ខ្ញុំជឿ។”

“ហើយទ្រង់បានសុគតដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាបដូចអ្នកនិងដូចខ្ញុំ?”
ឃើញទេ?

“បាទ ខ្ញុំជឿ។”

122 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ វាគ្រាន់តែដូចនេះ។ យើងទាំងអស់គ្នានៅក្នុងអគារធំមួយនៅទីនេះ ហើយយើងនៅក្នុងគុក ហើយខ្ញុំមិនអាចឈរនៅជ្រុងនេះ ហើយនិយាយថា ‘នេះនឹងជួយខ្ញុំចេញពីគុក’ ខ្ញុំឈរនៅជ្រុងនោះហើយនិយាយថា ‘រឿងនោះដែលនឹងជួយខ្ញុំចេញពីគុក’ យើងទាំងអស់គ្នាស្ថិតនៅក្នុងការជួសជុលដូចគ្នា។ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបដែលកើតក្នុងលោកនេះ កើតមកក្នុងអំពើបាប មានរាងជាអំពើទុច្ចរិត ចូលមកក្នុងលោកដោយនិយាយកុហក។ គាត់ជាអ្នកបដិសេធតាំងពីដំបូង។”

123 មានគេសួរនៅថ្ងៃមុន គាត់និយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើ... តើមានភាពខុសគ្នារវាងអំបាមនិងអេវ៉ាទេ ហើយកូនៗរបស់ពួកគេនៅថ្ងៃនេះ បើពួកគេនៅអាត្រាត ដើរក្នុង...តើ—តើរាងកាយរបស់ពួកគេដូចគ្នាទេ?”

124 ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ លោក។” យើងបានមកផ្ទះពីការបរិច្ចាសត្វកំប្រុក បងប្រុសហ្វ្រេដនិងខ្ញុំ និងក្រុមរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ ពួកគេនឹងមិន ដូចគ្នាទេ។”

125 បាននិយាយថា “អ្នកមានន័យថាអេវ៉ានឹងមិនក្លាយជាស្រ្តីដូចកូនស្រីរបស់ គាត់ទេ ហើយអ័រដាយនឹងមិនជាមនុស្សប្រុសដូចកូនប្រុសរបស់គាត់ទេឬ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នៅក្នុងការគោរពជាច្រើន ប៉ុន្តែមិនមែននៅក្នុងការគោរព រាងកាយទាំងអស់ទេ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើមានអ្វីខុសគ្នា?”

126 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពួកគេនឹងមិនមានផ្ទៃកាយទេ។ ពួកគេត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេមិនបានជាប់នឹងអ្វីទាំងអស់។”

127 ដរាបណាមានអ្វីៗទាំងអស់ដែលកើតក្នុងលោកនេះ បង្ហាញថាវាជាការ បដិសេធ តាំងពីដំបូង។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាកដណាស់ មាន ភាពខុសគ្នា។ ពួកគេនឹងមិនមានផ្ទៃកាយទេ។ ពួកគេមិនបានភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងជាមួយ ស្រ្តីណាម្នាក់ ដើម្បីមកទីនេះ។” ឃើញទេ ព្រះបានបង្កើតពួកគេ។

128 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់និយាយអ្វីមួយ។ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងផ្ទះ គុកនេះ តើអ្នកណាបរិសុទ្ធ? តើនរណាជាអ្នកដែលមិនកើតមកដោយការរួមភេទ? តើនរណាជាអ្នកជួយម្នាក់ទៀត មិនថាគាត់ជាអ្វី? យើងទាំងអស់គ្នានៅក្នុងគុក ដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតអង្គទ្រង់តែមួយហើយលើសពីការរួមភេទ តាមរយៈព្រះលោហិតដ៏បរិសុទ្ធដែលទ្រង់បានបង្កើតអង្គទ្រង់ ហើយតាមរយៈព្រះ លោហិតនោះទ្រង់បានលោះយើង។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿទេ ប៉ាប៉ា?”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជឿ។”

129 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសមនុស្សអាក្រក់ដូចអ្នក។ ឥឡូវនេះ មានវិធីតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ។ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ។ ទ្រង់ ផ្តល់វាដល់អ្នក។ អ្នកមិនអាចសមនឹងវាបានទេ។ គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានដើម្បី ទទួលបានវាទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ តើអ្នកនឹងទទួលយកអ្វីដែល ទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់អ្នក ដើម្បីរក្សាអ្នកពីនរកទេ?”

130 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងធ្វើវា។” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំ អាចកម្ចាត់បារីទាំងនេះបាន។”

131 ខ្ញុំបាននិយាយថា “បារីនឹងថែរក្សាខ្លួនវា។ អ្នកគ្រាន់តែ... ខ្ញុំមិនសូវអ្នកទេ។ ខ្ញុំ មិនមែនជាអ្នកច្បាប់ទេ។ ខ្ញុំជឿលើព្រះគុណ។ ហើយអស់អ្នកដែលព្រះវរបិតាបាន ប្រទានមកខ្ញុំនឹងមកដល់ខ្ញុំ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត!”

គាត់បាននិយាយថា “ដោយអស់ពីចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំជឿវា។”

132 “បន្ទាប់មកអ្នកនឹងទទួលយកវាដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានទាំងនោះដែលអ្នក មិនសក្តិសមនឹងវា ប៉ុន្តែទ្រង់គឺជាអ្នកដែលសក្តិសម? កុំមើលខ្លួនឯង មើលទៅ ទ្រង់ ព្រោះអ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីសម្រាប់ខ្លួនអ្នកបានទេ។ សូមក្រឡេកមើលអ្នកដែល បានធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់អ្នក។ ចុះទ្រង់វិញ?”

“អូ” គាត់បាននិយាយថា “គាត់សក្តិសម។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះហើយ បន្ទាប់មកទទួលយកអ្វីដែលទ្រង់ផ្តល់ឱ្យ អ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំទទួល។”

133 ហើយខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយគាត់ចេញពីទីនេះហើយដុតបារី។

134 ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុនខ្ញុំបានទៅផ្ទះរបស់គាត់។ ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តមួយនៅ យប់មួយ ដើមឈើបៃតងត្រូវបានកាប់រំលំ។ ខ្ញុំបានឃើញបន្ទះដែកគោលនៅ លើវា។ នៅជាប់នឹងក្តារចុងក្រោយគឺជាក្តារគូរឱ្យកាត់សម្គាល់។ ហើយចុះក្រោម ក្តារនោះ ឆ្កោះទៅរកទីបញ្ចប់ រត់ចេញមកដូចនេះ ដើមឈើបានបាក់នៅទីនោះ។ ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយថា “វាគួរតែជាអ្នក” ឬ “វានឹងក្លាយជាអ្នក។” ហើយ ប៉ាប៉ាខុកបានដួល វាយខ្នងរបស់គាត់នៅទីនេះ។ ដូច្នេះហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ ពួកគេបានយកបារីរបស់គាត់មកឲ្យគាត់ពេលគាត់នៅលើគ្រែ បំណងប្រាថ្នាបាន ចាកចេញពីគាត់។ សប្តាហ៍មុន! គាត់មិនដែលភ្ញាក់រសជាតិមួយដើមណាឡើយ មិនចង់សូម្បីតែមួយដើមឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំបានឃើញ គាត់មួយរយៈមុន នៅពេលដែលដៃរបស់គាត់មានពណ៌ត្នោត ពីរបីសប្តាហ៍មុន ជាមួយនឹងបារី ហើយឥឡូវនេះគាត់មិនអាចឈរសូម្បីតែម្នាក់នៅក្បែរគាត់។ ដាក់

រឿងមុនសិន! កុំព្យាយាមធ្វើឱ្យល្អ អ្នកអាក្រក់តាំងពីដំបូង ហើយគ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចធ្វើបានទេ។ មានបន្ទាត់ដាច់ពីគ្នា ហើយមនុស្សទាំងអស់គឺនៅខាងនោះ។

135 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំបានកើតនៅក្នុងលោកនេះ វាជាវាងអាពាហ៍ពិពាហ៍ដ៏បរិសុទ្ធ រវាងឪពុកនិងម្តាយរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងស្បូនរបស់នាងគឺជាស៊ុតមួយ នៅក្នុងក្រពេញរបស់ឪពុកខ្ញុំគឺជាកោសិកាលាយ។ ជីវិតរបស់ខ្ញុំមានកោសិកាលាយនោះ (មិនមែនស៊ុតរបស់ម្តាយខ្ញុំ) នៃកោសិកាលាយរបស់ឪពុកខ្ញុំ។ ហើយនៅពេលដែលកោសិកាលាយនោះចូលទៅក្នុងកន្លែងត្រឹមត្រូវរបស់វាដើម្បីជួបស៊ុតនៅពេលដែលវាកើតឡើង ធម្មជាតិត្រូវបានបង្ហាប់ដល់ព្រះឱ្យផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវរូបកាយមួយ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានកើតនៅក្នុងពូជមនុស្ស ខ្ញុំត្រូវបានផ្តល់ឱកាសមួយដើម្បី—ក្លាយជាមនុស្សឆ្លាតវៃដូចមនុស្សដែរ កន្លែងដែលខ្ញុំអាចបើកឡាន ឬខ្ញុំអាចធ្វើរឿងដូចមនុស្សធ្វើ ដើរ និយាយ បើកឡាន ជាដើម។ ខ្ញុំត្រូវបានផ្តល់ឱ្យពីព្រោះខ្ញុំកើតក្នុងគ្រួសារមនុស្ស ហើយបានផ្តល់អំណាចនៃភាពវៃឆ្លាតឱ្យក្លាយជាមនុស្ស។

136 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំបានកើតនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ ខ្ញុំបានមកដោយព្រះលោហិត ឈាមផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវជីវិត។ ហើយបន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានរស់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់បានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឱ្យខ្ញុំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនិងអំណាចដើម្បីក្លាយជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ ដូចជាខ្ញុំអាចដើរបាន និយាយដូចជាមនុស្ស បើកឡានដូចមនុស្ស ឥឡូវនេះនៅពេលដែលខ្ញុំទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ខ្ញុំទទួលបានអំណាចដើម្បីដេញអារក្ស និងយាយភាសាថ្មី ផ្សាយដំណឹងល្អ ព្យាបាលអ្នកជំងឺ។ ខ្ញុំបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក! មិនមែនកើត ប៉ុន្តែបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក!

ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅបន្ទប់ខាងលើ
ទាំងអស់អធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ពួកគេត្រូវបានជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយថាមពលសម្រាប់កម្មវិធីបានមកដល់។

137 អាមែន។ អ្នកជឿលើជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយបានកើតជាថ្មីដោយជំនឿរបស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នៅក្នុងយ៉ូហាន ៥:២៤ “អ្នកណាដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច”

មិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ គ្រាន់តែមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ គាត់បានកើតនៅក្នុងគ្រួសាររបស់ព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយអំណាចនៃភាពវៃឆ្លាតនៃសេចក្តីជំនឿ ជឿលើដំណឹងល្អ ហើយដាក់វាឱ្យដំណើរការ ហើយធ្វើឱ្យវាដំណើរការត្រឹមត្រូវ។ អាម៉ែន។ បន្ទាប់មកគាត់ធ្វើដូចជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់មកគាត់អាចដេញអារក្ស។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកគេ!” ឃើញទេ? “ក្នុងនាមខ្ញុំ ពួកគេនឹងដេញអារក្ស និយាយភាសាថ្មី ចាប់ពស់ ផឹកអ្វីដែលគ្រោះថ្នាក់។” ឃើញទេ គាត់បានទទួលអំណាចដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីធ្វើការទាំងនេះ។

138 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលទ្រង់បានយាងទៅឆ្ងាយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “វាជាការសមរម្យសម្រាប់ខ្ញុំដែលខ្ញុំទៅឆ្ងាយ។ ដ្បិតបើខ្ញុំមិនទៅទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងមិនយាងមកទេ។” ឃើញទេ? បន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងបន្ទោសលោកិយនៃអំពើបាប ហើយបង្រៀនសេចក្តីសុចរិត ហើយបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលត្រូវមក (នោះជានិមិត្ត)។ “ទ្រង់នឹងយកអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នក ហើយបង្ហាញវាដល់អ្នក។” ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់បានយាងមក...គ្មាននរណាម្នាក់អាចយល់ពីព្រះបន្ទូលក្រៅពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធឡើយ។ ហើយនៅពេលដែលបុរសម្នាក់និយាយថាគាត់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយជំទាស់នឹងព្រះបន្ទូលថាត្រូវ មានអ្វីខុស។

139 ប៉ុលជាអ្នករិះគន់គម្ពីរសញ្ញាថ្មី។ វាមិនមែនទេ គម្ពីរសញ្ញាថ្មីមិនត្រូវបានសរសេរទេ។ ប៉ុលជាអ្នករិះគន់គ្រីស្ទាន សូល។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គាត់បានទៅបីឆ្នាំនៅអាស៊ី ហើយសិក្សាបទគម្ពីរពីព្រោះគាត់ត្រូវបានបង្រៀននៅក្រោមការម៉ាលាល ជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ ពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ ហើយដប់បួនឆ្នាំក្រោយមក គាត់ឡើងទៅជួបពេត្រុសនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបានរកឃើញថាពួកគេគឺជាព្រះបន្ទូល និងដោយព្រះបន្ទូលជាដំណឹងល្អដូចគ្នា។ ព្រះដដែលដែលឱ្យពេត្រុសអធិប្បាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ហើយប្រាប់ពួកគេឱ្យប្រែចិត្ត ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដដែលនោះបានបង្ហាញវាដល់ប៉ុល ហើយគាត់បានប្រាប់ពួកគេនៅក្នុងកិច្ចការ ១៩ បន្ទាប់ពីពួកគេបានទទួល

បុណ្យជ្រមុជទឹកម្តងដោយយ៉ូហាន បាននិយាយថា “អ្នកត្រូវតែទទួលបុណ្យ ជ្រមុជទឹកម្តងទៀត ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។” ឃើញទេ?

140 ឃើញទេ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅជាប់នឹងបទគម្ពីរ។ ជំនឿរបស់វានៅក្នុងនោះ ដោះសោអាចកំបាំងទាំងអស់។ អាម៉ែន។ ព្រះគម្ពីរបានចែងនៅក្នុងយ៉ូហានទី១ ៥:៧ “មានទីបន្ទាល់ គឺស្ថានសួគ៌ៈ ព្រះវរបិតា ព្រះបន្ទូល (ដែលជាព្រះគ្រីស្ទ) និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទាំងបីនេះគឺតែមួយ។” “ហើយមានទីបន្ទាល់បីនៅលើ ផែនដីគឺទឹក ឈាម វិញ្ញាណ។ ទាំងបីនេះមិនមែនតែមួយទេ ប៉ុន្តែពួកគេយល់ស្រប តែមួយ។” ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចមានព្រះវរបិតាដោយគ្មានព្រះរាជបុត្រាទេ អ្នក មិនអាចមានព្រះរាជបុត្រាដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទេ ពួកគេគឺតែមួយ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចរាប់ជាសុចរិតដោយមិនរាប់ជាបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកអាចត្រូវបានរាប់ជា បរិសុទ្ធដោយមិនចាំបាច់មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ការរាប់ជាបរិសុទ្ធគឺដោយព្រះ លោហិត តាមរយៈឈាមមានជីវិត។ ឃើញទេ? ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជា អំណាចនៃព្រះ ឃើញទេ អំណាចដែលបានប្រទានដល់ក្រុមជំនុំ។

141 “អ្នកនឹងទទួលបាន” (អ្វី?) “អំណាច” កិច្ចការ ១:៨ “បន្ទាប់ពីនេះព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក។ អ្នកនឹងទទួលបានអំណាច!” (មិនមែន “អ្នកនឹងកើតជាថ្មី។”) “អ្នកនឹងទទួលបានអំណាចបន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងមកសណ្ឋិតលើអ្នក។ បន្ទាប់មកអ្នកគឺជាសាក្សីរបស់ខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹម យូដា និងសាម៉ារី រហូតដល់ចុងបំផុតនៃផែនដី។” ឃើញទេ? អ្នកទទួលបាន អំណាចបន្ទាប់ពីអ្នកបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែដំបូងអ្នកត្រូវតែទទួល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនោះគឺជាអំណាចនៃព្រះ ឃើញទេ ដើម្បីបង្ហាញនិង បង្ហាញ។ អ្នក—អ្នក...ដូចជាអ្នកជាមនុស្ស ហើយរៀននិយាយនិងដើរនិងធ្វើអ្វី ដែលមនុស្សធ្វើ នៅពេលដែលអ្នកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ អ្នកត្រូវបានផ្តល់អំណាចដើម្បីដើរត្បូងបុត្រានិងបុត្រីរបស់ព្រះ។ កុំឆ្ងល់ ថាមនុស្សធ្វើនិងធ្វើតាមរបៀបដែលពួកគេធ្វើសព្វថ្ងៃនេះ ពួកគេមិនដែលត្រូវបាន បំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើ ពួកគេនឹងធ្វើខុសគ្នា។ ពួកគេអះអាងថាពួកគេមាន ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ដោយផលរបស់ពួកគេ អ្នកនឹងស្គាល់ពួកគេ។” ដូច្នេះតើអ្នកអាចធ្វើវាដោយរបៀបណា អ្នកឃើញទេ វា គ្រាន់តែជាការប្របូកប្របល់។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែត្រលប់មកការពិតវិញ!

142 ឥឡូវនេះ បើអ្នកដើរត្រង់ហើយអះអាងថាខ្លួនជាគ្រីស្ទាន យើងអញ្ជើញអ្នកនៅ យប់នេះទៅតុរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សព្វថ្ងៃនេះ គ្មានការសង្ស័យទេ ការប្រកបបរិបូណ៌ ត្រូវបាននាំយកទៅទូទាំងប្រទេស អ្នកខ្លះនៅក្នុងវិធីមួយនិងខ្លះទៀតនៅក្នុងវិធី ផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាវិធីល្អបំផុតដើម្បីធ្វើវាគឺធ្វើតាមបទគម្ពីរ គ្រាន់តែជាប្រៀប ដែលពួកគេបានធ្វើវានៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ខ្ញុំគិតថាវានឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ។

143 តើអ្នកមានព្រះគម្ពីរបស់អ្នកទេ បងប្រុសនេវីល? ឥឡូវបងប្រុសនេវីលនឹង អានបទគម្ពីរ។

[បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “នៅក្នុងជំពូកទី១១ នៃកូរិនថូសទី១ ចាប់ផ្តើមនៅ ខទី២៣:—អដង។]

[ដុបិតឯសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា នោះខ្ញុំបាន ទទួលពីព្រះអម្ចាស់មក គឺថានៅពេលយប់ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវត្រូវ គេបញ្ជូន នោះទ្រង់បានយកនំប៉័ង។]

[លុះទ្រង់បានអរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំប៉័ងដោយមានព្រះបន្ទូល ថា ចូរយកពិសាចុះ នេះជាបូកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវកាច់សំរាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តីវិញកពីខ្ញុំចុះ។]

[លុះក្រោយដែលបានបរិភោគរួចហើយ នោះទ្រង់ក៏យកពែងបែប ដូច្នោះដែរ ដោយព្រះបន្ទូលថា ពែងនេះជាសញ្ញាថ្មី ដោយនូវឈាមខ្ញុំ ចូរធ្វើដូច្នោះ រាល់វេលាណាដែលអ្នកផឹក ទុកជាសេចក្តីវិញកដល់ខ្ញុំ។]

[ដ្បិតរាល់វេលាណា ដែលអ្នករាល់គ្នាបរិភោគនំប៉័ងនេះ ហើយផឹក ពីពែងនេះ នោះឈ្មោះថាសំដែងពីសេចក្តីសុគតរបស់ផងព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ទ្រង់យាងមក។]

[បានជាអ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះ ឬផឹកពីពែងនៃព្រះអម្ចាស់ បែបមិនគួរសម នោះនឹងមានទោសចំពោះរូបអង្គ ហើយនិងព្រះ លោហិតនៃព្រះអម្ចាស់។]

[ត្រូវឲ្យមនុស្សល្បួងខ្លួនឯងមើល រួចសឹមបរិភោគនំប៉័ង ហើយផឹកពី ពែងនេះចុះ។]

[ដ្បិតអ្នកណាដែលបរិភោគបែបមិនគួរសម អ្នកនោះឈ្មោះថា
បរិភោគជាសេចក្តីជំនុំជំរះដល់ខ្លួនវិញ ដោយព្រោះមិនពិចារណាលើព្រា
រូបអង្កនៃព្រះអម្ចាស់ទេ។]

[គឺដោយហេតុនោះបានជាមានអ្នករាល់គ្នាជាច្រើន ទៅជាខ្សោយ
ហើយឈឺ ក៏មានគ្នាជាច្រើនដេកលក់ទៅហើយដែរ។]

[បើសិនជាយើងរាល់គ្នាពិចារណាមើលក្នុងខ្លួនយើង នោះយើងមិន
ត្រូវជាប់ជំនុំជំរះទេ។]

[តែកាលណាយើងរាល់គ្នាត្រូវជាប់ជំនុំជំរះ នោះព្រះអម្ចាស់ទ្រង់វាយ
ផ្ទាលយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យយើងជាប់ទោសជាមួយនឹងលោកីយ៍ឡើយ។]

[ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ការអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។]

144 វាតែងតែជារបស់បរិសុទ្ធ ជារឿងពិសិដ្ឋ ខ្ញុំគិតថាយើងគួរតែអានក្បាលរបស់
យើងឥឡូវនេះនៅក្នុងការអធិស្ឋានស្ងាត់។ អ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន
សម្រាប់អ្នក។ ចូរអធិស្ឋានសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ថាព្រះនឹងអាណិតអាសូរដល់
យើងជាមនុស្សដែលមិនសក្តិសម ដែលហៀបនឹងទទួលសាក្រាម៉ង់ដ៏អស្ចារ្យនេះ
ដើម្បីរំលឹកដល់ការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង។

145 [បងប្រុសប្រាណហាំផ្កាកសម្រាប់ការអធិស្ឋានស្ងាត់។ កន្លែងទេនៅលើ
កាសែត—អេដ។] ការអធិស្ឋាននៃការសារភាពនេះ យើងថ្វាយដល់ទ្រង់ ជា
ព្រះវរបិតានៃយើង នៅលើអាសនៈមាសរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងយញ្ញបូជារបស់
យើង គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។ អាម៉ែន។

146 ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿថាពួកចាស់ទុំនឹងជំនួសកន្លែងរបស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹង...
នៃក្រុមជំនុំ ហើយពួកគេនឹងនាំមនុស្សឡើងនៅពេលពួកគេមក ជាបន្តបន្ទាប់
សម្រាប់ការប្រកបបូរណ៍។ តែងតែគិតពីបទចម្រៀងនោះ:

កូនចៀមដែលបានស្លាប់ ឈាមដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់
នឹងមិនបាត់អំណាចឡើយ
រហូតដល់ក្រុមជំនុំដែលសងថ្លៃលោះរបស់ព្រះ
បានសង្គ្រោះ មិនមានបាបទៀតឡើយ។

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

147 ព្រះវរបិតាដ៏មានព្រះគុណ និងបរិសុទ្ធ ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះដ៏មានមហិទ្ធិប្រដូសូមប្រទានពរដល់វាស្រូវរបស់ទ្រង់ ពេលយើងរង់ចាំ។ អត់ទោសបាបរបស់យើង។ ហើយឥឡូវនេះយើងថ្វាយពិធីនេះ ស្រានេះ ទំពាំងបាយជូរដែលត្រូវបានដាំដុះ ហើយដែលរស់ពួកអ្នកដឹកនាំបានកំទេចវាជាមួយគ្នា។ ហើយវាត្រូវបានបង្កើតឡើងជាស្រាសម្រាប់បុព្វហេតុដែលឥឡូវនេះយើងកំពុងនាំវាទៅទ្រង់ ថាវាអាចតំណាងឱ្យយើងនូវព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទរបស់យើង។ ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ ដើម្បីញែកស្រាជាបរិសុទ្ធសម្រាប់គោលបំណងនោះ។ អត់ទោសរាល់អំពើបាបរបស់យើង។ ហើយសូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបដែលទទួលស្រានេះដល់រាងកាយរបស់ពួកគេ សូមឲ្យពួកគេមានសុខភាពល្អ កម្លាំង និងសេចក្តីសង្គ្រោះពីទ្រង់។ សូមផ្តល់វាព្រះអម្ចាស់អើយ។ យើងសូមវានៅក្នុង ព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

148 ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅពេលដែលទ្រង់កាច់នំប៉័ង ហើយប្រទានពរដល់វា បាននិយាយថា “ចូរយកហើយបរិភោគ នេះគឺជារូបកាយរបស់ខ្ញុំដែលបំបែកសម្រាប់អ្នក។ ធ្វើបែបនេះដើម្បីញែកដល់ខ្ញុំ។” ហើយនៅពេលដែលយើងយកនំប៉័ងតូចៗទាំងនេះ ពីកូស៊ីរ៉ា ដែលផលិតដោយឥតដំបែ វាធ្វើដោយពួកគ្រីស្ទាន វាត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសារតែវា—វាតំណាងឱ្យរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ យើងយល់—ថាវាជាសិស្សនៃសម័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬថ្ងៃនៃក្រុមជំនុំ ដែលបានយកចំណែកទាំងនេះហើយរៀបចំពិធីជប់លៀងនៅអាហារពេលល្ងាចចុងក្រោយនៅអាហារចុងក្រោយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយចុះតាមសម័យកាលព្រះគម្ពីរ វាគឺជាសិស្សដែលបានបម្រើការទាំងនេះដល់ប្រជាជន។ ហើយថ្ងៃនេះ ពួកសិស្សសម័យទំនើប បងប្អូនរបស់យើងនៅទីនេះនៃក្រុមជំនុំ សិស្សនៃបុព្វហេតុនេះ បម្រើប្រជាជន។ ហើយពួកគេនឹងយកចំណែកទាំងនេះហើយប្រគល់ឱ្យប្រជាជន។

149 ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នកទទួលនំប៉័ងនេះ សូមចាំថា វាតំណាងឱ្យកូនចៀម។ តាំងពីយូរឆ្នាំមកហើយ នៅពេលដែលកូនចៀមរបស់អ៊ីស្រាអែលត្រូវបានអាំងលើភ្លើង ហើយត្រូវបានគេយកជាមួយឱសថល្ងឹង ប្រជាជនមានកម្លាំង ស្បែកជើងរបស់ពួកគេមិនដែលសឹក សម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេមិនដែលដោះចេញទេ ធ្វើដំណើររហូតដល់ពួកគេបានទៅដល់ទឹកដីសន្តាររបស់ពួកគេ។

សូមព្រះរក្សាយើងឱ្យមានសុខភាពល្អ រីករាយ បម្រើទ្រង់រហូតដល់យើងទៅដល់
ទឹកដីសន្តិវង្សដែលទ្រង់បានប្រទានដល់យើង។

ចូរយើងអធិស្ឋាន។

150 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ដូចដែលទូលបង្គំ
និយាយនៅយប់នេះអំពីរូបកាយដ៏វិសុទ្ធ នៃព្រះអម្ចាស់របស់យើង ទ្រង់គង់នៅក្នុង
ភាពពេញលេញនៃព្រះ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតពីរាងកាយត្រូវបានបំបែកហើយ—និង
ខូច ហើយឈាមហូរចេញ ខ្នងនិងឆ្អឹងជំនីរបស់ទ្រង់ភ្លឺចាំង ឆាមភ្នែកឡើងលើខ្នង
របស់ទ្រង់ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតពីនំប៉័ងដែលវាយដំនេះតំណាងឱ្យវា វាកើតឡើង
ជាថ្មីនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ឱព្រះអម្ចាស់អើយ យើងបានដាក់ដួងចិត្តរបស់យើង
នៅលើអាសនៈរបស់ទ្រង់នៅយប់នេះ។ អត់ទោសឱ្យយើង ឱព្រះជាម្ចាស់។ ហើយ
សូមឲ្យនំប៉័ងដែលបាក់នេះ ដូចជាវាចូលទៅក្នុងមាត់របស់ទាំងនេះ អ្នកបម្រើរបស់
ទ្រង់ ហើយសូមឱ្យពួកគេទទួលស្គាល់ថាវាជារូបកាយដ៏មានតម្លៃរបស់ទ្រង់ដែល
មានស្នាមជាំនិងរមួស ហើយដោយស្នាមរមួសយើងបានជាសះស្បើយ។ ផ្តល់វា
ព្រះអម្ចាស់។ ញែកនំប៉័ងកូសើនេះទៅជាបរិសុទ្ធតាមគោលបំណងរបស់វា។ យើង
សូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ចាំមួយនាទី។

151 វាមិនមែនជាការប្រកបប្បបូមបិទបញ្ចប់ទេ។ អ្នកជឿគ្រីស្ទានគ្រប់រូប
ត្រូវបានស្វាគមន៍ចំពោះតុរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីមានការប្រកបនេះជាមួយ
យើង...?...

កូនសោទៅកាន់ទ្វារ KHM62-1007

(The Key To The Door)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃអាទិត្យ ទី 7 ខែតុលា ឆ្នាំ 1962 នៅ រោងឧបោសថ ប្រាណាហាំ ក្នុង ជេហ្វឺរសាសវិល រដ្ឋ ឥណ្ឌាអាណា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជា សារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជា ភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបានបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG